

ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP

Ifjúsági rovattal

L. Monteverde 4251
(1636) Olivos
Bs. Aires - Argentina

PERIÓDICO HÚNGARO DE LA ARGENTINA
CON SECCIÓN EN CASTELLANO

VIII. évf. 96. sz.
2013. MÁRCIUS
(LXXXIII. évf. 15.902. sz.)

Saáry Éva (Lugano):

HÍRMÉRGEZÉS

Évszázadokkal ezelőtt az emberek csak a közvetlen közelükben lejáratott eseményekről szereztek tudomást (háborúk idején saját bőrükön tapasztalták meg azokat, szenvedő részeseik lettek). A távolabb történelekről viszont, a fejedelmi udvarokban és gazdag főúri házakban lantosok éneke adott hírt, de ennek a valóságértéke nagyon kétes volt.

A vándorló legények korában, akiknek mesterlevelük megszerzéséhez három esztendőn át kellett bolyonganiuk, külföldi munkákat vállalniuk, változott csak meg a helyzet. Európa városaiban, falvaiban itt-ott szállást kértek, és kaptak is. Persze, nem selyempaplanos ágyban, hanem a padláson, a fészterben leszórt szalmán helyezték el őket, ahol egerekkel, patkányokkal kellett megosztaniuk a helyet.

Ezeket a látogatásokat mindenütt jó szívvel fogadták (Rousseau még megbotránczott azon, hogy „manapság már az alvásért is fizetni kell”), már csak azért is, mert híreket hoztak, meséltek a „nagyvilág” dolgairól - nem egyszer erősen felnagyítva a borzalmas részleteket.

A modern információs dömping az újságok és a rádió XIX. századi megjelenésével kezdődött. A televízió viszont a XX. század találmánya, nem beszélve az elektronika berobbanásáról és bámulatosan gyors fejlődéséről.

Ma már *mindenről* tudunk, olyan eseményekről is, amelyekhez semmi közünk, amelyeken sem változtatni, sem segíteni nem áll módunkban. Ha Indiában kisiklik egy vonat, ha a Fülöp szigetek közelében elsüllyed egy hajó, vagy valami távoli földrészen lázadás tör ki - ránk zúdul a Földgolyó minden gondja, baja. Főleg a véres és ijesztő eseményekről értesülünk: természeti katasztrófák, szerencsétlenségek, tömegmészárlások... Az olaszsvájci rádió, többek kérésére, létre is hozott egy „Nem olyan rémes” című műsort, amelyben a hét végén, napról napra összefoglalja az örvendetes híreket: kulturális bemutatók, a nemzeti parkok és állatkertek érdekességei, jótékonysági tevékenység... hogy csak egyes, kiragadott példákat említsék.

Az is furcsa, hogy a hírek nem mindig fedik egymást. Gyakran nagy eltérések, sőt ellentmondások vannak közöttük.

A képernyőt nem nagyon szeretem, mert miként a híres olasz filmrendező, Bertolucci mondta, „szubkultúrát” terjeszt (állandó bámulása visszafejleszti gondolkozási képességünket; mindent megrágyva kapunk), rádió azonban lakásom szinte minden helyiségében (szoba, konyha, fürdőszoba) van. A magyar, német, francia, angol, olasz adásokat párhuzamosan hallgatom, mert mindegyik másképpen találja és értékeli a tényeket. Még az idő függvényében is más és más magyarázatokat kapok. Az éjszakai órákban pl. gyakran ugyanaz az adó is más dolgokat mond (másképpen mondja azokat), sőt léteznek olyan hírek is, amelyeket csak a kevésbé hallgatott éjszakai órákban kúldenek az éter hullámaira. Olyan ez, mint az újságok esetében. Sokszor az apró, mellékesnek tűnő közlésekben rejtőzik a tudni érdemes, a fontos.

*

Fuldoklunk az információk hullámvérésében, amelyek át- meg átcsapnak a fejünk felett. Pedig ahhoz, ami igazán lényegbevágó, nem is kell a média közvetítése. Azt mindenképpen megtudjuk, mert „benne van a levegőben”. Hogyan van az, hogy azok, akik egész nap a számítógépük előtt ülnek - s így a legapróbb, legrészletekbe menőbb értesülésekkel rendelkeznek - látják sokszor legkevésbé a történések hátterét, mozgató rugóit. Úgy is mondhatnánk: mindent tudnak, de azon kívül semmit sem.

Ma már ott tartunk, hogy ha meg akarjuk őrizni lelki épségünket, távol kell tartanunk magunkat a fölösleges információktól, mert ahogyan Madách mondja:

„Minden dolognak oly sok színe van,
Hogy aki mindazt végigésszeleli,
Kevesbet tud, mint első pillanatra,
S határozatra jutni rá nem ér.”

Persze, nem akarok senkit sem eltanácsolni (netán eltüntetni) a hírek habzsolásától, csak azt javaslom, hogy álljunk meg időnként gondolkodni, értékelni és emésztetni, mert különben súlyos „gyomorrontást” kapunk! •

A március 15-i Nemzeti Ünnepe

„Ma évnapja a magyar birodalom új korszakának, három évszázad utáni feltámadásának, önállósága megtestesülésének. Ma egy éve honosult meg hazánkban a sajtószabadság, a jogegyenlőség, és töröltetett el az úrbéli viszony, hogy szabad legyen az igazat mondani, s e honnak minden fia egymásnak egyenlő jogú testvérei legyenek.” Így emlékezett meg a sorsdöntő eseményekről az *Alföldi Hírlap* 164 évvel ezelőtt, 1849. március 15-én.

Történelmünk egyik legfontosabb napja ez - a magyar társadalom, kultúra és lélek irányváltató pillanata. Nincs a világon olyan magyar, akinek ez a dátum ne dobbanatná meg a szívét, bárhol éljen is. A világba szétszóródott honfitársak ünnepi műsorokkal, ünnepi megemlékezésekkel fejezik ki, mit jelent nekik március 15.

A világ különböző pontjain élő magyarság lélekben együtt ünnepli azt, amit Kossuth

Lajos 1848 márciusában megfogalmazott: „E nemzetnek szabadsága van, s minden tagja szabad akar lenni (...), és a tizenötmillió magyar teszi egészben a hazát és nemzetet.”

Ennek a vérkeringésnek mi, argentinai magyarok is része vagyunk. **Találkozunk a Hungária Egyesületben, március 16-án, 19.30 órakor.** (I. Esem. naptár SP 4.o.)

Az idén a Jézus Krisztus földi halálához vezető kálváriájáról Nagypénteken, a március 29-i Istentiszteleten emlékszünk meg Nt. Demes András vezetésével. A Húsvétvasárnap, a kereszténység legnagyobb és leglényegesebb ünnepe, Krisztus Urunk föltámadása, március 31-re esik.

Kossuth amerikai útjának epilógusa

(1851. december -1852. július)

Udvardi és kossuthfalvi Kossuth Lajos (Monok, 1802. szeptember 19-Torino, 1894. március 20) államférfi, a Batthyány-kormány pénzügyminisztere, a Honvédelmi Bizottmány elnöke, Magyarország kormányzó-elnöke. A nemzeti függetlenségért, a rendi kiváltságok felszámolásáért s a polgári szabadságjogok biztosításáért vívott XIX. századi küzdelem egyik legnagyobb alakja, a magyar szabadságharc szellemi vezére. Máiig egyike azoknak, akik a magyar nép emlékezetében leginkább megtestesítik az 1848-1849-es forradalmat és szabadságharcot, Széchenyivel és Petőfivel együtt.

Kossuth hitt a magyar szabadságharc újrakezdésében. Fáradhatatlanul munkálkodott az anyagi eszköz előteremtésén, ezért utazott angliai emigrációjából az USA-ba, ahol 70 különböző amerikai városban összesen 500 beszédet tartott. Az amerikai nép szívébe zárta a magyar szabadságharcot, emléke megmaradt: Iowa államban 1851-ben egy megyét neveztek el róla, 1958-ban bélyegsorozatot adtak ki tiszteletére a Szabadság Bajnokai nevű sorozatban, amelybe t.k. olyan nagy alakok kerültek be, mint Giuseppe Garibaldi és Mahátma Gandhi.

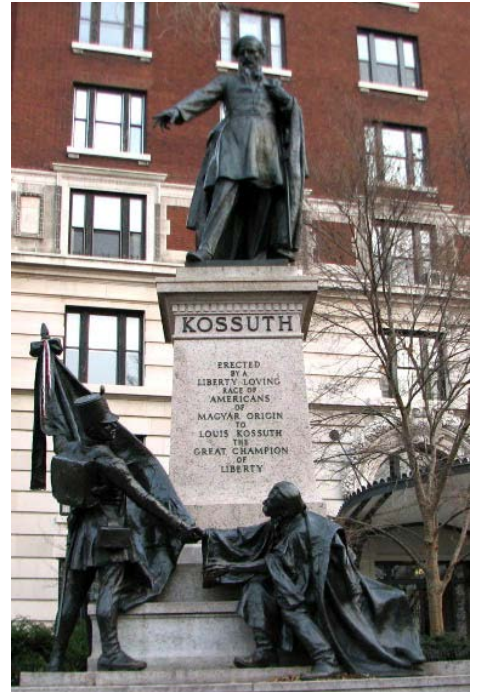
*

Amikor 1851 végén **Kossuth Lajos** az Egyesült Államokba érkezett, fejedelmeknek kijáró fogadtatásban részesült. Hajóját, amely Angliából áthozta, az amerikai partoknál 31, New York kapujában pedig 120 ágyúlövés fogadta. Vagy 200.000 ember szorongott a kikötőben, óriási üdvözléssel köszöntve a nagy száműzöttet.

Másnap a bevándorolt olaszok, magyarok, németek és franciák hatalmas felvonulása üdvözölte szállításán. A felvonulást Avezzana olasz tábornok, Mazzini híve vezette. Ezidőtájt a magyar szabadság és Itália egyesítésének ügye sokak szemében szorosan összeforrt, s így érthető, hogy Kossuth az üdvözlésekre adott válaszában kijelentette, hogy „amiként Magyarország ügyét én képviselem, Itáliáét Mazzini...”

Sajnos, Mazziniék sok túlzásba estek politikai küzdelmükben, amikben Kossuth - akarva-akaratlan - követte őket. A magyar és az olasz törekvések párhuzamosságának káprázata Kossuth szemei előtt így olyan tények sorozatát takarta el, amely tények elhanyagolása csakhamar megbosszulta magát. A lelkesedést hamarosan bizalmatlanság váltotta fel.

Mik voltak a szem előtt tévesztett tények, amelyek Kossuth missziójának csődjét eredményezték? - Erre a keserű kérdésre adja meg a választ T. Robert Sylvain egyik

Kossuth Lajos szobra New Yorkban, a Riverside Drive-en

tanulmánya, amely Kanada tekintélyes történelem-tudományi folyóiratában, a *Revue d'Histoire de l'Amérique Française*-ben nemrégiben látott napvilágot.

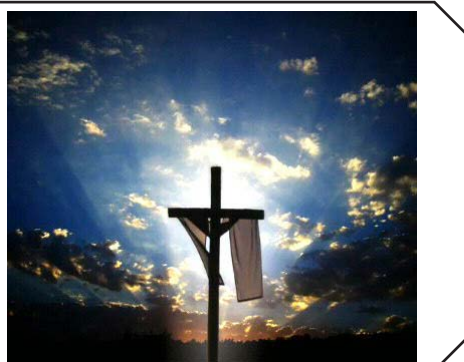
A tudós szerző két tényezőre hívja fel a figyelmet. Az első, s talán a perdöntő az a körülmény volt, hogy Kossuth magáévá tette azokat az egyházzellenes szövegeket, amelyek Mazziniék köréből eredtek. Értethető, hogy az Egyesült Államok katolikus körei e támadásokra megfelelő választ adtak. Maga a nagytekintélyű John Hughes, New York első érseke sem késlekedett személyesen állást foglalni a kérdésben.

A másik körülmény, amely elkerülte Kossuth Lajos figyelmét, az Egyesült Államok északi és déli tartományai közti viszony volt. Bizonyos, hogyha ezidőtájt Kossuthnak sikerült volna rábírnia az Egyesült Államokat arra, hogy hatályosan beavatkozzanak az európai ügyekbe, abból hasznot elsősorban az északiak húztak volna. A déliek tehát érthető módon mindenképp a status quo fenntartásán fáradoztak. Kossuthnak minden ékesszólása hiábavalónak bizonyult, sem a demokráciák, sem a republikánusok nem vették programjukba az általa javasoltakat. Célját, miszerint az amerikai támogatással indíthatja újra a magyar függetlenségi harcot, nem érte el.

(T.I.G. írása és Wikipedia alapján összeállította HKZS)

A TARTALOMBÓL:

Olvasólevelek	2.o.
Lévay Győző: Hajóval át Chilébe	3.o.
Kovács A.: Gyurta Dániel nemes gesztusa ..	4.o.
Bartusz Réka: 20 év Szlovákia	4.o.
Barkuti Jenő: Magyarországi helyzet	5.o.
Mit hallott az AMH?	6.o.
Bonczos Zsuzsa: Mi történt?	7.o.
Zólyomi Kati: Magyar - és barát	HUF.II.
Évadnyitó vacsora Kolomp-Mákos ...	HUF.III.
Vezetőképző cserkész táborok	HUF.III.
Liszt Ferenc és a magyar érzés	HUF.IV.
HUF.Ihahaha	HUF.IV.
Szemelvények a HKK könyvtárból ..	HUF.IV.
Ser hispano - en Hungria	SP.I
Cuestión de honor - el Graf Spee	SP.II
Mihály Babits - en castellano	SP.III
La Cámara Arg. -Húngara en Budapest ..	SP.III
CALENDARIO MARZO	SP.IV

Az Olvasó írja...

Az AMH postarovata az olvasók fóruma. Az abban foglaltak teljes egészében az író véleményét tükrözik. A szerkesztőség ugyanakkor fenntartja a jogot, hogy a beérkezett leveleket szerkesztve közölje.

Kedves Zsuzsókám!

Már több mint másfél éve, hogy befejeztük 4 éves külszolgálatunkat és hazatértünk Buenos Airesből. Egy hirtelen lehetségtől vezérelve tavaly úgy döntöttünk, hogy elsősorban a gyerekek nyelvtanulása érdekében, folytatjuk a „vándorló”-életet: megpályáztam egy kihagyhatatlan posztot a madridi nagykövetségen. Hála a sorsnak: 2012 szeptembere óta itt dolgozhatunk férjemmel, Alexszel. A gyerekek jelenleg a madridi San Agustín katolikus iskolába járnak, évet ugrottak előre, Attila az általános iskola 4. Réka 3° ESO (magyar 1. osztály gimnáziumba) jár, pont 4 év múlva érettségizik! Ez persze nem egyszerű egyikünknek sem, nagyon sokat tanulnak, tanulunk velük. S bár jól érzik magukat, mint az lenni szokott: megszenvedik az iskola, barát, nyelv és kultúra-váltást, immár 2 éven belül másodsor.

Az Aguilar-Gál család Madridban

Madrid gyönyörű, a munkánk (főleg az enyém) lényegesen könnyebb, mint Argentínában volt, kevésbé összetett. Jól esik a tudat, hogy mind anyagilag, mind időben elérhető távolságban vagyunk Magyarországtól, idős szüleimtől!

El kell viszont mondjam őszintén: Argentínából (bár gyönyörű ország) szinte kizárólag csak a Buenos Aires-i kolónia, gyermekeinknek pedig a szombati iskola és cserkésztest hiányzik. Azok nem pótolhatóak - sajnos! Buenos Airesben tanulták meg gyerekeink ugyanis, hogy mi az magyarnak lenni! Nem Magyarországon! Az utóbbi mondatot nagyon nehéz volt leírnom, de tény, hogy a Ti magyar kolóniátok minden elképzelést felülmúl: amilyen éberem őrzitek magyarságtudatotokat, a magyar kultúrát.

Bánt, hogy ezt sokan nem tudják Magyarországon! Én és a családom, ahol lehet, hirdetjük. Hiszen a gyerekeink a ZIK-ben és a cserkészeten, 3. és 4. generációs gyerekekkel együtt kaptak oktatást magyar nyelvből és történelemből, magyar viselkedésből, táncból, zenéből! Nem győzünk elég hálásak lenni a sorsnak, hogy anno hozzátok vezérelt minket!

Aguilar Attila és Réka

Amikor 2011-ben hazatértünk Magyarországra, Attila fiamat már a legelső iskolai napon rettentően megdicsérte és szívébe zárta új tanító nénije. A tanár számára idegen nevű gyermekem (Aguilar Attila Sebastián), aki 8 éves sem volt, s

4 év argentinai tartózkodás után kevésbé választékosan, sokszor a szavakat keresve szólalt csak meg magyarul, az iskolai évnnyitón hangosan énekelte a magyar himnuszt - az 1. és 2. osztályos nebulók közül egyedül! És persze mondanom sem kell, hogy nem én tanítottam meg rá...

Engedd meg, hogy Rajtad keresztül ezt is megköszönjem mindazoknak, akik ennyit tesznek kint Nálatok magyarságunk megőrzéséért. De azért is részben Titeket illet a köszönet, hogy perui származású férjem úgy gondolkodik ma, ahogy, nem tudnék nála tökéletesebb társat, s egyben védnököt elképzelni a magyarság javára, hála annak, amit Argentínában Tőletek, Nálatok tanult, tapasztalt...

Szívből köszönjük Nektek!

Csókol barátnéd:

**(Gál) Kati, Aguilar Alex,
Réka és Attila, Madrid**

Kedves Barátaim és Cserkésztestvéreim!

Véleményem szerint rászolgáltunk egy boldogabb új évre, és erre minden lehetőség megadatik, mivel az előrejelzések ellenére, december 21-én nem következett be a világvége, a magyar nemzeti kormányt sem sikerült megbuktatni az elmúlt 2 év során „a demokratikus értékrendet és az ország gazdaságát romboló tevékenysége” ellenére. Sőt, mit ad Isten, megoldotta az előző kormány által a nyakába varrt összes adósságot és gazdasági nehézséget, és kivédett minden nemzetközi támadást, amit a szocialista, neoliborális ellenzék jóvoltából ellene irányítottak. Tehát reményteljes évről néz elibe Magyarország. IMF hitel és beavatkozás nélkül is megoldja gazdasági nehézségeit. 2013-ban: emelkedik a minimálbér, az áram, gáz és távfűtés költségei pedig 10%-kal kompenzálódnak, megmenekülhetnek a devizahitelek, tandíjmentes lesz a felsőoktatás mindazok számára, akik Magyarországot akarják építeni megszerzett diplomájukkal, nem csökken a nyugdíjak reális értéke és nem emelkedik az infláció. Évről évre csökken az ország adósságállománya. A magyar kötvények népszerűek, mind Magyarországon, mind külföldön. A magyar forint erősödik. A külföldre sibolt pénzek nagymértékben visszajönnek az országba a kedvező 10%-os adókulccsal. A keleti nyitás folytán új üzleti lehetőségek teremődnek és új beruházások érkeznek az országba. Az EU vonatkozásában, az előző kormányok által 2004 és 2010 között létrehozott túlzott deficit-eljárás alól felszabadul az ország, és az eddig elzárt kohéziós források révén további munkahely lehetőségekre nyílik kilátás.

Úgy értékelem, hogy 20 év lacafacázása után most indul be Magyarországon az igazi rendszerváltozás.

Szívélyesen üdvözlöm dél-amerikai honfitársaimat! JM!

Kardos Béla, Ausztrália
Az Új-Dél-Wales-i Magyar Szövetségnek
22 éven keresztül elnöke,
most tb. elnöke

Hibajegyzék: a 2012. áprilisi számban elmaradt az **évfolym átírása**. A hibát később kijavítottuk. A megjelent számok folyó számozása ezzel szemben végig rendben van.

Szekeres Szabolcs: (*)

Mi vezet a radikalizálódáshoz?

Marsovszky Magdolna Nemzetek Európa, az etnonacionalista nemzetkonceptió című írása (Népszabadság, 2012. december 27.) leginkább egy horrorfilmre emlékeztet, amelyben megvannak a politikai korrektség által elvárt rémképek („völkisch”); az ismert kulcsszavak („kirekesztés”) és az antiszemitizmus falra festése; és minden más, amitől a műfaj rajongói az ismerőségtől kellemessé vált háttorzongást és az önelégült felháborodást élvezhetik.

Egy pillanatra félretéve az író rémképeit: a nemzetet, a népet, a kulturális közösségeket, nézzük meg, hogy mit is ajánl helyettük. Nehezen tudom értelmezni az írása kontextusában használt „univerzalizmus” kifejezést, ami filozófiában inkább az általános érvényességű igazságokra szokott vonatkozni, vagy az „egalitarizmus” fogalmát, ami inkább a jogegyenlőséget szokta jelenteni. Hogyan következik az univerzális emberi jogokból és a humanista eszmerendszerből az „egyének egymás melletti sokszínűsége”? És valóban azt tartaná ideálisnak az író, hogy egyáltalán ne legyenek emberi csoportosulások, csak egymás mellett élő egyedek? Akármilyen színesek is lennének ezek, ha kívánsága szerint összeturmixolnánk mindenkit, abból csak egy szürke pép maradna! Hogy lenne klezmer zsidók nélkül, flamenco andalúzek nélkül, megrázó andesi zene quechuák és aimarák nélkül, vagy magyar népdal magyarok nélkül? Ez is felérne egy horrorfilmmel!

Hála Istennek nincs az a horrorfilmbe illő, szélsőséges politikai nézet, amely az évezredek alatt kialakult emberi csoportosulásokat el tudná tüntetni, egyszerűen azért nem, mert létezésük a természet rendjéhez tartozik. Az evolúció azért alakította ezeket ki, mert az ilyen közösségek életképesebbek a belső szolidaritásuk kovásza miatt, mint az egymás mellett élő egyedek egyvelege. A történelem persze többnyire ezeknek vagy ezek társulásainak a sűrűlódásáról szól, és az is igaz, ahogy a nép fogalma vagy a nemzeti érdek félreértése vagy az ezekkel való visszaélés nem egy tragédiához vezetett a múltban. Azt is elfogadom, hogy sok zöldség hangzik el manapság a népi vagy nemzeti eszmékre való hivatkozással. De ebből nem következik sem az, hogy e csoportosulások homogének, vagy feltétlenül kirekesztők lennének, vagy hogy nem hordoznának védelemre érdemes értékeket.

Horrorfilm-recenzióknak ennyi talán elég is lenne. Ellenben az idézett írás felvet egy aktuális magyar politikai kérdést, amely a magyarok esetében különös fontossággal bír, és amelyben érdemes lenne tisztán látni.

Szabó Zoltánt idézve (Diaszpóranemzet, Osiris, 1999, 19. old.) „Nemzet vagy nemzetiség dolgában kétféle gondolkodás lehetséges.” Az egyik szerint „a magyarság nem a magyar ország lakosaiból tevődik össze, hanem minden magyar «jellemet, képességeket, szellemet» mutató emberből, akárhol éljen is”. Tehát ez olyan gondolkodás, amely „minden olyan EMBER-t számon [tart], aki magyarnak tekinthető. A másik a magyar ország határai közé szoruló, egy helyhez kötődő TERÜLET-tel vet számot. S azokkal, akik ezen a területen élnek. Ez a TERÜLETI szemlélet feleannyi magyart küszöböl ki, hogy homályban vagy taszít homályba, mint amennyit magába foglal.”

Úgy tűnik, hogy Marsovszky Magdolna inkább a területi gondolkodás híve, hiszen azt írja, hogy „éppen az etnikai nép- és kultúrafelfogás az, amely etnopolitikai mobilizáló (vagyis kirekesztő) jellege miatt könnyen a társadalom radikalizálódásához vezet”. Pedig ha a potenciálisan kirekesztett emberek számát szeretné csökkenteni, akkor inkább az embercentrikus és nem a területcentrikus gondolat mellett

kellene kardoskodnia, mert nehezen képzelhető el olyan országhatárokon belüli kirekesztés, amely több embert rekesztene ki a magyarságból, mint az új országhatárokon kívül élő magyarok kirekesztése tette a trianoni béke és 2010 között. Nem tudom, hogy mitől lenne antidemokratikus a magyar állampolgárság visszaszolgáltatása azoknak vagy azok leszármazottainak (egyébként nem csak magyaroknak), akikről az erőszakkal elvettették.

Ami pedig a radikalizálódási veszélyt illeti, azt hiszem, hogy Marsovszky Magdolna téved. Szabó Zoltán a következőt írta az idézett művében: „a nemzeti identitás tudat alá vagy mögé szorítottaságából születik az, amit nacionalizmusnak [mondanak], hiszen a nacionalizmus - [ahogy] Isaiiah Berlin angol nyelven egyedülállóan elfogulatlan [módon meghatározta] - nem egyéb, mint «a nemzeti tudat fellángolása, gyulladáshoz állapota, amely lehet és volt több alkalommal békés is, türelmes is. Ezt az állapotot, úgy rémlik, általában sebzettség váltja ki, a kollektív megalázásnak valamilyen jelentkezése.» Annak az elnyomása vagy elfojtása, ami a tudatban nemzeti, mélyebb s mérgezőbb sebet üthet ott, ahol a nemzetiség a maga országában él, [ahol] az állam nyelve az anyanyelve, s a sebláz, amit az ilyen sérültség ki szokott váltani, nem ott sugalmaz fékevesztett félrebeszélést, ahol a nemzetiség kisebbség, hanem ott, ahol többség, és államot alkot.”

Azt, hogy az orosz megszállás alatt a magyar nemzeti öntudatot a hatalom igyekezett elfojtani, kénytelenek voltunk eltűnni, de az, hogy az utódpárt és koalíciós partnere is erre igyekezett, az sokaknak bicskát nyitott a zsebében. Ezt Marsovszky Magdolna is sejtethetné: „Ez az etnomobilizálási képesség és húzóerő tette lehetővé, hogy 2010-ben a deklaráltan népnemzeti kormány ekkora többséget kapjon.” A következő félmondatával is egyetérték: „Ebben az értelemben a rendszerváltás óta eltelt időszakban hatalmon lévő összes kormány kultúrpolitikája hozzájárult a mostani helyzethez”, csakhogy nem azért, mint ő írja, „mert nem változtatta meg az etnikai szemléletet, és hagyta, hogy az a társadalmat egyre jobban átítassa”, hanem pont ellenkezőleg, mert nem változtatott élesebben a magyar öntudatot elnyomó megörökölt beidegződéseken.

Az előbbieknél alapján azt kell mondanom, hogy sokakban pont a Marsovszky Magdolna-hangvételű íráskor idézhető elő radikalizálódási reakciót, mert olyan álláspontot képviselnek, amely a magyarság jelentős részét kirekesztené, és a magyar öntudatot kigyomlálná. A kormányváltásban reménykedő politikai erőknek pedig azt javasolnám, ne hagyják, hogy csak a kormánypártokra vagy a radikális szélsőségre szavazhasson az, aki eleget szeretne tenni a nemzeti szolidaritás erkölcsi parancsának.

(*) A szerző közgazdász. - Népszabadság Online / Fórum rovat 2013. január 24.

http://nol.hu/lap/forum/20130124-mi_vezet_a_radikalizalodashoz

Az AMH jelen, vagyis a 2013. márciusi, 96. számával befejezi létének nyolc évét és az áprilisi számmal belép a 9. évfolymába.

Itt köszönjük meg szponzorainknak, hirdetőinknek, olvasótáborunknak hűségüket, segítőkészségüket, ugyanakkor megértésüket is, hogy mellénk állnak az inflációs időkben nehezen leküzdhető problémák megoldásában.

Kérjük, hogy a továbbiakban is tartsanak ki mellettünk!

Lévay Győző:

A Kordillerákon át hajóval Chilébe

Vakációnk kezdetén még sérült volt a lábam, ezért **Bariloche**n pihentünk. Kis változás után néztünk - így született meg ez a felejthetetlen élmény.

Kezdődött **Puerto Pañuelónál**, a **Nahuel Huapi** tavon, ami megfelel a Balaton méreteinek, de 338 m mély, 700 méterre a tengerszint fölött. Kétol-

dalt magas hegyek övezik. Vize teljesen átlátszó, amiben vígan él a *perca* (sügér) és a pisztráng. A növényekkel borított hegyeket több helyen óriás sziklafalak, vízesések és hegycsuszamlások váltják. Másfélórás hajózással, sirálykísérettel **Puerto Blestbe** érkezünk.

Innen tovább busszal, a **Lago Frías** tóhoz. A tó kicsike, de különleges. Vize sárgászöld, a nap sugara nem tud áttörni rajta. Ezért úgy tartják, hogy nincs benne élet (ezt kétlem, mivel az aggteleki barlang vizében van, a teljes fotoszintézis hiány ellenére). Ezt a színezést a partokról beözönlő hólé okozza, ami magával ragadja a növényi és ásványi hordalékot.

A tavon áthajózva már várt a buszunk, amivel a Kordillera itteni legmagasabb pontján (1000 m) érkezünk Chilébe: tábla jelzi *Bienvenido a Chile*, a tábla másik oldalán pedig *Bienvenido a la Argentina*. 27 km-es úton lefelé ereszkedve megfigyeltük a növényzet váltakozását. Utunkon kizárólag eredeti (autochton) növényzetet láttunk. Kevés fenyőt, de annál több 20-30 m magas *lengát*, meg a 400-500 m tengerszint felett burjánzó bambuszodat. Sok a vadvirág és alzati növény. A fákon kúszónövények élőködnek, a fák lombja alagutat képez. A ki-

száradt vagy kidőlt fákhöz nem nyúlunk, ágakat letörni, virágot letépni elképzelhetetlen.

Nemzeti Park! A benne élő állatok és növények a természetre vannak bízva. A Természet pedig végzi a dolgát. Ahogy van, úgy meg kell őrizni a következő nemzedékeknek. Talán sikerül?

Később, a 150 m magasságon fekvő **Lago Todos los Santos** nevű tó kikötőjéhez, **Puerto Peullába** érkezünk és átestünk a vámvizsgálaton. Nem volt kellemes, mert főként az argentinokkal sokat szoktak a chileiek. Hajónk már várt a halványkék tó vizén. Egy óra negyven perces hajózás után **Puerto Petrohuében** kötötünk ki.

Kemény Éva és szerző, a Petrohue folyó vízesése közelében

Itt, a **Villa Ecológica** gyönyörű, rendezett, tiszta parkjában, virágokkal, erdővel, pázsittal takart tisztások és mögötte a csillogó tó adta nekünk az „Istenhozottat”.

A társaság továbbutazott **Puerto Monttba**, a Csendes-óceáni kikötőbe, de mi maradtunk ebben a mesevilágban. Most tudtuk élvezni a fák suttogását, a madarak dalát és a csendet! Utazás közben csak mindezt sejtettük, de a motorok bugása minden elnyomott. A hotelunk a „nyugalom otthona”: nincs TV, telefon, rádió és egyéb „zajcsináló” eszköz. A nyitott ablakokon a természet hangja szűrődött be hozzánk - mi is suttogva beszélünk. Meglátogattunk egy vízmosást; kunyhónagyságú

köveket ragad magával a hóolvadás, amiket később az áramlat szétzúzó és idővel homokká öröl.

*

A hotelunkban hazánkra emlékeztünk: Pick ízű szalámit és magyaros húselevest szolgáltak fel (a szakács netán magyar?). Ettünk lazacot, füstölt vaddisznót és szarvasbútt. Nem éhezünk... A vendégek közt kevesen beszéltek spanyolul, mindenki másról jött. Éjjel elgondolkozva úgy véltem: ez a mi korosztályunknak a legideálisabb hely. A fiatalok elkerülik. Nékik hiányzik a zaj.

Visszafelé az út azonos volt az odamenetellel. Érdekes dolgokat észleltünk, házat vagy embert nem látni. Láttunk két tehenet egy tisztáson, és vadaskert mellett haladva láttunk guanakót, lámát, szarvasokat és özeket, bekerítve. Talán ez azért van, mert a fáktól nem látjuk az erdő belsejét és amik benne lakoznak.

A Chiléből Argentínába haladó buszon az idegenvezető felolvasta az utasok nevét és nemzetiiségét. Az utasok a 4 földrészről érkeztek. A végére hagyott bennünket, és megjegyezte: „Van két argentin (mi!), azonkívül 2 chilei, a sofőr és én”.

Meglepődtünk, amikor a **Lago Frías** tó közepén a hajó lehorgonyzott és egy csónakról utasokat vett fel. Ezek az emberek az erdőkben élnek, és a városba jutásra ez az egyedüli közlekedési lehetőségük, hogy dolgaikat ott értékesíteni, szükségleteiket beszerezni tudják. Rádióval értekeznek, remeteéletet élnek - és biztosan megelégedettek.

Visszatérve **Barilocheba** még sokáig élt bennünk az élményünk. Visszaemlékeztem a vagy 80 évvel ezelőtti, a Balaton partján vert cserkész-táborra, mikor táborúztunk mellette énekeltek: „Este van, este, szép csendes este, ragyognak ránk a csillagok, nem zúg a szellő a sátrak mellől. Jó Anyám, én reád gondolok, aggódó szép szemeidre, mosolygó tekintetedre. Te vagy nékem jó anyám. Téged szeretlek igazán...” - Könnyező szememet igyekeztem eltakarni.

[Ezt az utat Ricardo Roth fedezte fel 1913-ban. Egy szigetet megvett (nevét őrzi), amin kúriát épített és ott alussza örök álmát. Ma turisták látogatják. Előtte elhaladva a kiránduló hajók kúrtszóval adóznak, tiszteletük jeléül.] •

Szentesi Zöldi László:

A tanár úr

- Kodály Zoltán (1882.12.16-1967.3.6) -

Németh Lászlóval szövegező is úgy hitte, hogy erkölcsben nincs alku. A tanár úr nem is alkudott meg soha. Alkudni ugyanis a dolog természeténél fogva a politikával és a hatalommal lehet - az örök magyarsággal azonban a szellem embere nem egyezkedhet, csak szolgálhatja hűséggel, szerelemmel, eltéphetetlen kötelekkel... S hogy hol fészkel az örök magyarság? Mindig a nemzeti kultúrában, annak mindenféle ágaiban, amelyek azért szép, terebélyes bokorrá kapaszkodnak össze, mert egyazon gyökérből szívják az éltető erőt.

Az egyik oldalnak nem fontos, amit a két tanár úr, Kodály és Bartók - és szerencsére mások is - elcsíptek az utolsó pillanatban. Sokan már Kodályék kortársaként is szélesen derültek a magyar paraszton, „tájszólásnak” keresztelték a nyelvjárást (micsoda különbség...), bunkó parasztoktak egy olyan országban, ahol bunkó leginkább a nagyvárosi lumpenproletariátus szokott lenni. A magyar nemzet és a vele jóban-rosszban együtt élő Kárpát-medencei népek kodályi értelemben vett sokszínűségét azonban a másik - nemzetinek mondott - tábor sem igazán érti. Nem értheti addig, amíg fel nem fedezi magában a kodályi magyart, és melldöngetés helyett kellő alázattal, nyitottsággal nem szemléli magában és másokban a magyarságot. Kodály Zoltán úgy járt ezzel a mi korunkkal, ahogyan Széchenyi: ha olykor hivatkozunk rá, csak a cégér kell belőle, a tényeket kevesen ismerik.

*

Bámulva és hódolattal tekintünk Kodály Zoltán művére. Egyetlen ember mintha hat életet élt volna... Kezdődik azzal, hogy egyszerre végzi a bölcsészkart és a Zeneakadémiát. Aztán szemre húzott kalapban, fonográfval a hóna alatt, vonatfüttel érkezve és viharfelhővel távozva, paradés kocsi, szénásszekéren s a lábában kilométerek százaival, minden létező módon bejárja a magyar nép lakóhelyeit. Látja és hallja a mátyusföldi öregembert, a kászoni nényt, a tót menyecskét, aratódalokat, betyárnótákat, kesergőket gyűjt. Elmegy a magyar faluba, mert amikor a magyar falu addig akárhányszor elment a fővárosba, a találkozás mindig elmaradt. Megkomponálja a megrendítő Psalmus Hungaricus-t, és betessékel a Székely fonóba. Hány Jánosánál eredetibb, mulatságosabb daljátékot magyar zeneszerző nem írt, és a nagyvilágban is nagyítóval kell keresnünk a párját. A Felszállott a pávában a magyar lélek minden rezdülését megrajzolja, rapszodikus variációi monumen-

tális épületet varázsolnak elének: építőanyagában keveredik a magyarság régi, ötfokú zenéje és a forradalmi szöveg. De ez itt a zene és a kultúra forradalma: Kodály Zoltán hangokkal készíti elő a magyar nép nagy trónfoglalását, amelyre - ahogyan elnézem - egy ideig még várunk kell. Kultúraban, közéletben is.

A Felszállott a páva nélkül nincs Fölszállott a páva sem. Igen, a népszerű folkvetéledő is Kodály köpönyegéből bujt elő. Sebestyén Márta hangját, Halmos Béla és Sebő Ferenc táncháztát, Timár Sándor tánclépéseit, Novák Ferenc koreográfiáit is mind-mind Kodály Zoltánnak köszönhetjük. Nélküle nem nőtt volna fel a magyar népzene, táncosok, koreográfusok, népdalkutatók immáron sokadik nemzedéke. Ha nincs Kodály Zoltán, ma nem szolmizálunk. Ha nincs Kodály Zoltán, lehet, hogy pár évre valami ruszki dal lett volna a Himnusz. Ha nincs Kodály, a döntő pillanatokban más nem erősítette volna fel a nagyvilágnak egy nagy múltú, de a XX. században legyőzött, morálisan széthulló nemzet hangját.

Megbecsüljük, szeretjük eléggé a saját zenénket? Kodály Zoltán minden leírt mondatának, a zene végtelen birodalmából kicsipentett hangjának, egész életének ez a központi kérdése. Ezt is ő írja a népzeneről: „Egészséges nemzet életének annyira szerves része, hogy ott találjuk mindenütt: jelen van a művészetben, a közoktatásban, a társadalmi élet megnyilvánulásaiban. Mindig a nemzeti élet satnyulásának jele, ha a népzene valamely téren hátrébb szorul.”

Ennyire egyszerű, tisztelt olvasó. Soha ne feledjük el, hogy Kodály Zoltán népe vagyunk. Olyan kincs birtokába jutottunk egy önfeláldozó, istenes ember életművével, amelyet megérteni, felfogni csak kevesen tudunk. A titok ebben áll: ismerd meg népd kultúráját, szeresd, tiszteld, ápd és őrizd meg, amit örökölt kaptál - de egyúttal légy okos és tisztességes magyar, és mindig fogékony emberként tekint a nagyvilágra.

Milyen egyszerű mindez, és mégis járhatnának többen a 130 esztendő Kodály Zoltán útján... <http://www.magyarhirlap.hu/velemenya/a-tanar-ur>

MOSOLYSAROK - GYEREKSZÁJ...

- ◆ Anya pocijában van egy baba, csak azt nem tudom, hogyan nyelte le.
- ◆ A félsziget egy olyan sziget, amit nem fejeztek be teljesen.
- ◆ Egyszer olyan beteg voltam, hogy 40 kiló lázam volt.
- ◆ Hogy jó legyen, a kórházi nővéreknek teljesen sterilnek kell lennie.
- ◆ Nem tudom hány éves vagyok, mert ez állandóan változik.
- ◆ A teheneknek nem szabad gyorsan futniuk, nehogy kilőgyöjjen a tejük.

- ◆ A Pápa a Vákumban lakik.
- ◆ A férfiak nálunk csak egy nővel házasodhatnak. Ezt úgy hívják, hogy monotonia.
- ◆ Az állatkeret egy szuper hely. Olyan állatokat is lehet látni, amelyek nem is léteznek.
- ◆ Nem vagyok megkeresztelve, de azért be vagyok oltva.
- ◆ Nem értem, miért haragszik annyira Anya, hogy összetörtem a vázát. Úgyis már öreg volt és kínai, nem is a miénk.

(Köszönet Endre Lacik)

BRAZÍLIAI HÍRADÓ

A braziliai rovat nyári szünetet tart. - Piller Éva rovatvezetőnk jól kiérdemelt pihenés után az áprilisi számban jelentkezik újból. Addig is jó nyaralás-véget kíván kedves Olvasóinak!

Kovács Attila

SPORTROVATA:

Gyurta Dániel nemes gesztusa

Az egész nemzet büszke volt Gyurta Dánielre, amikor megnyerte a 200 méteres mellúszás olimpiai döntőjét Londonban. Győzelme után a 23 éves Gyurta Dániel élő adásban jelentette be a televízióban, hogy aranyérme másolatát a tragikus hirtelenséggel elhunyt norvég versenyzőtársa, Alexander Dale Oen családjának fogja adományozni.

Bár a Nemzetközi Olimpiai Bizottság (NOB) még a nemes cél érdekében sem járult hozzá az eredeti londoni érme lemásolásához, Gyurta Dániel nem mondott le tervéről. Mihály Anna képzőművész készítette egy érmét, amelynek egyik oldalára London jelképe, a Tower, a másikkra pedig Alexander Dale Oen arcképe került. Az „Év sportolója” választás norvégiai ünnepségén, amelyet hagyományosan az új év első napjaiban tartanak, kerített sort Gyurta Dániel a különleges érme átadására. Az elhunyt sportoló testvére, Robin Dale Oen vette át a magyar úszófenoméntól.

A nemes, ritkaságszámba menő cselekedet több okból is kiemelt figyelmet érdemel. Az élsport ma már elsősorban üzlet, jórészt az anyagiak határozzák azt meg. A pénz szerepének folyamatos növekedésével kiveszöben vannak belőle azok az értékek, amelyek eredetileg minden más-tól megkülönböztették a sportot. A „Fair Play” helyett általában a vetélytárs minden áron való legyőzése a fontos. Ezen persze nem érdemes csodálkozni, hiszen általában csak a bajnokból válik példakép, gyakorta celeb, aki sport-sikerét pénzre válthatja. Hogy eközben eltűnnek az emberi értékek, szinte senkinek sem tűnik fel.

Gyurta Dániel cselekedete azt mutatta meg számunkra, hogy van, lehet párhuzam a kimagasló sportteljesítmény és a példaeértékű emberi értékek között. Az egész nemzet büszke lehet Gyurta Dánielre. Immár nemcsak az olimpiai bajnok úszóra, hanem az emberre is! •

világcsúccsal nyerő Gyurta Dániel is. Forrás: MTI - Köszönet Tóth Gergely

Úszás: Risztov Évát választották a világ legjobbja

Risztov Évát választotta a vizes sportokat tömörítő nemzetközi szövetség (FINA) a világ tavalyi legjobb nyíltvízi úszójának.

A FINA Aquatics World Magazine bonyolította le a szavazást, amelyben a 202 tagországi szakemberei tették le voksukat - összesen 671-en - öt kategóriában a 2012-ben szerintük legkiválóbban teljesítők mellett. Risztov, aki a londoni

olimpián a 10 kilométeres hosszútávúszás aranyérmét érdemelte ki parádés teljesítménnyel, a szavazatok 59%-át kapta.

6. helyen szerzett voksokat kategóriájában a londoni olimpia másik magyar úszógyőztese, az úszodai versenyek 200 méteres mellúszó döntőjét

világcsúccsal nyerő Gyurta Dániel is. Forrás: MTI - Köszönet Tóth Gergely

GONDOLATOK

Erdélyről:

Mi, akik Erdélyországban születtünk, vagy leszármazottként élünk messze származási helyünkől, kiérdemeljük történelmi múltunk, emberi méltóságunk és a magyar nemzethez fűződő szerves hovatartozásunk okából, hogy ránk figyeljenek, jobban megismerjenek, s ne jöttmentként, idegen ország idegen sarkaként tartsanak számon bennünket [az anyaországban].

... és a diaszpóráról:

„Külön törvény kell, hogy rendezze a diaszpóra helyzetét, sorsát, jövőjét, többségi akarattal, közös törvényhozói munka eredményeként. ... Nekünk, magyaroknak, különösen a trianoni országdarabolás, a szétszórás és a népességfogyás következtében életkérdés, hogy a magyarok, bárhol a világon, őrizzék és ápolják mindazt az értéket, amely magyarságukat jelenti és magyarságukhoz köti őket egyénileg és csoportosan, közösségeikben is.” [Lezsák Sándor Sydneyben tartott beszédéből]

http://www.bethlenalapitvany.com/index.php?me_id=8&sz_id=62

Áldott legyen bárhol is él, minden igaz magyar, angyal kísérje lépteit, ki szózatot szaval.

Áldott legyen mindörökké, e vérrel szentelt föld, Áldott legyen minden időben, a piros fehér zöld.

/Hungarica/

Kérjük előfizetőink, hirdetőink és pártfogóink erősített támogatását, hogy a rohamos inflációban továbbra is megmaradhassunk! Köszönjük!

AMH

Pillerné Tirczka Éva, São Pauló-i tudósítónktól

Közeledik a Húsvét (*)

Húsvét lesz nemsokára

Gondoljuk át, hogy miképpen függnek össze egymással politikai értelemben a dolgok.

Nos, nézzük magát a feltámadást. Annak különböző eseményeit, villanásait. Ebben az egész történetben van egy általam legtöbbször átgondolt villanás: a kő, a szikla a sírkamra előtt. És van két nő, akik mennek a kenetekkel a sírbarlanghoz, és pontosan tudják, hogy van ott egy szikla. S ezzel kapcsolatban van is egy mondat az Írásban: „És ki fogja elgördíteni a követ?” Mert világos, hogy ők nem fogják tudni. Ennek ellenére sem ülnek azonban otthon, várva a hírt, hogy lehet jönni, mert a szikla el van gördítve. Ők csak annyit tudnak a világról, hogy ami az ő dolguk, azt el kell végezniük. Es

ha mindenki teszi a maga dolgát, akkor a végén megoldódik a probléma. Tehát összeszedik magukat, és elindulnak, s amikor odaérnek, már el van gördítve a szikla.

Szerintem ez egy nagyon fontos történet, amely a politika számára nagyon lényeges üzenetet hordoz. És én is azt mondom, nem tudom, mi lesz a világgazdasággal, nem tudom, ki fogja megoldani a dolgokat, nem tudom, hogy az európai erőviszonyokat ki fogja alapvetően megváltoztatni. Én csak egy dolgot tudok pontosan: ami az én dolgom, azt nekem kell elvégeznem. A többit meg majd elvégzi más.

(*) Egy a haza. Békemenet 2012. Orbán Viktort interjúolta Bayer Zsolt (részlet, 97.o.).

A HKK-ból kikölesönözhető

Bartusz Réka (Felvidék):

Szlovákia 20 éve

Nagyszabású partik, gyönyörű tűzijátékok, hangos petárda-durrogatás, pezsgős koccintások, komoly ünnepi beszédek, jókedv, kellemes hangulat. Mindenki örül, büszkén emeli poharát. Mire? A sikeres új évre, a szerencsére, az egészségre - és persze Szlovákiára.

Az idei Szilveszter nem mondható átlagos ünnepnek. Immáron 20 éve létezik az önálló, független, demokrata állam, a Szlovák Köztársaság. Nagy boldogság, öröm ez a politikusoknak, a szlovákok többségének. Tévében nyilatkozó egyszerű emberek sírtak és örültek egyszerre. Húsz év nem hosszú idő, de arra mégis elég, hogy bizonyítsa: Szlovákia életképes, talpon tud maradni, fel tud zárkózni, képes a fejlődésre. Egy férfi elmondta, csak Szlovákia végett ment el az újévi misére, hogy hálát adjon. Viszont volt egy idős hölgy, aki szomorúan, ellenszenvvel vélekedett az országról. Visszasírta a régi időket, amikor még a Csehszlovák Szövetségi Köztársaság állampolgára volt.

1989. november 17. - Gyökeres politikai változások, új kormány, szabad választások. Hatalmas, békés tüntetésé vált az az engedélyezett megmozdulás, amelyet a nemzetközi diáknapi alkalmából rendezett a független diákszervezetekkel együtt - a Szocialista Ifjúsági Szövetség prágai Főiskolai Tanácsa. A tüntetést a rendőrség és a terroristaellenes kommandó gumibotokkal, kutyákkal, brutális módon oszlatta fel. A rendőri brutalitás következménye országos tiltakozó akciók sorozatát vont maga után, aminek a végeredménye az első szabad választások kiírása lett, ahol az addig egyeduralgoló kommunista párt csúfosan elbukott. A „bársonyos forradalom” egyik következménye az addig lappangó nacionalizmus felszínre törése volt. Egyre inkább látszott, hogy Csehszlovákia ugyanolyan összehazudott állam volt, mint a néhai Nagy testvér, a Szovjetunió. Sorozatossá váltak az egymás elleni kirohanások, a másik lebecsülése. Ki kire fizet rá? Ki kit tart el? Az 1992-es parlamenti választások előtt már szinte csak erről volt szó. A feszültség kézzelfogható volt. A választások után pedig következtetni lehetett a változásokra - a szétválásra.

Nemrég Iveta Radičová (Szlovákia miniszterelnöke 2010-2012) erről a helyzetről így nyilatkozott: „A választási eredmény előre leírta a rákövetkező történéseket. Elfogadom a választások eredményét. De az, ami lejátszódott - az én nézetem szerint - politikai struktúrák megegyezése volt Csehszlovákia szétválásáról, mégpedig olyan struktúrák, amelyek erre nem kaptak mandátumot a választóktól. Precedens alakult ki a tekintetben, hogy a politikusok

úgy gondolják, dönthetnek olyan dolgokról, amelyekre nem kaptak mandátumot.” Tehát az akkori két kormányfő, Vladimír Mečiar és Václav Klaus egy délutáni kávé mellett, mosolyogva, barátságos kézfogással, a nép véleménye, szavazata nélkül döntöttek. Viszont ez a szétválási folyamat, előbb vagy utóbb bekövetkezett volna és visszafordíthatatlan volt.

Van, aki elfogadja, helyesli a megegyezést. Kis, önálló államként nagyobbak a lehetőségek, az Európai Unióhoz vezető út könnyebb volt, szabad akaratból lett a fizetőeszköz az euró.

Vannak viszont olyanok (főleg idősek), akik szerint együtt még erősebb, összetartóbb állam lehetünk volna.

A felvidéki magyarság szemszögéből figyelve a történéseket, néhányuknak ez a különválás nem bírt nagy jelentőséggel. A XX. század folyamán ide-oda csatolták dédszüleimet, nagyszüleimet. Különböző rendszerek, vezetők váltották egymást. Mindig mástól kellett félni. Mindig más előtt kellett fejet hajtani, az uralmon levőt szolgálani. Egy idő után az embert elkedvetleníti az új. Inkább a megélhetést, boldogulást tartja szem előtt.

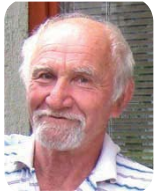
Kilencven éves nagypapámtól megkérdeztem, mi volt jobb: Csehszlovákia, vagy Szlovákia. Nem lepődtem meg, mikor azt mondta: Csehszlovákia. „Tudod kislányom, akkor volt mindenkinek munkája. Könnyebb volt a megélhetés. Az üzletben minden sokkal olcsóbb volt. Egy cseppnyi félelem sem volt bennünk, ha magyarul beszélünk. Most a nyugdíj is egyre kevesebb. Az üzletben minden cent számít. Más világ ez...”

Ha kisebbségi szemszögből nézzük az egészet, és elmélkedünk a „mi lett volna, ha?” kérdésen, akkor érdekes fejtegetések, vélemények szülehetnek.

Az én szemszögemből nézve: ha maradt volna Csehszlovákia, nem kellene küzdenünk magyarságunkért. Nem lettek volna nyelvtörvények, állampolgárság elvételek. Egy újabb kultúrával, nyelvvel lennénk gazdagabbak.

De nincs Csehszlovákia. Már Szlovákia van, 20 éve. Köztársaság és „Demokratikus”, hiszen azt állítja magáról. De ezt deklarálni nem elég, úgy is kellene viselkedni. Európai uniós tagországgként sokat haladtunk előre, a demokrácia terén viszont egy helyben topogunk.

Nekünk, felvidéki magyaroknak azonban itt kell élnünk, boldogulnunk, fennmaradnunk. Vannak lehetőségeink, keressük az utat. Rajtunk áll, hogyan élünk mindezekkel.

Így élünk, éldegélünk . . .

Tavaszi és téli birkózás még, fagy és olvadás váltogatják egymást Magyarországon, úgy, ahogy ilyenkor rendjén van. Bizakodunk, hogy talán a folytatás is ilyen lesz. Am tudósok globális időjárás-átalakulásról beszélnek, amit egyre nehezebb cáfolni. Felváltva grandiózus viharokkal, felhőszakadásokkal és soha nem látott aszályokkal találkozunk a földrészekben. Mondják: valami nagyon elromlott a világban, amiért mi emberek vagyunk a felelősek.

S hát miért is ne követné a politika az időszakok torzulását? Idő előtt elkezdődött nálunk a választási kampány, ami mindennél fontosabb s feltehetően mindennél piszkosabb lesz ebben a ciklusban. Minden be lesz vetve, ami árthat, kárt okozhat a léleknek. Így bizonyára be lesz fogva a vitorlákba az időjárás is. Ha netán túl sok eső találna esni és idejében nem folya el a víz, az bizony a kormány hibája lesz. Ha viszont szárazság jön, akkor a kormány nem tett semmit a károk enyhítésére. Erre akár mérget vehetünk. S megint itt van a nagy feladat: a politika viszontagságos dolgairól kell írnom, pedig de szeretnék már a magyar élet üdítő, lelket simogató elfoglaltságairól is szólni!

A nagy csata tehát elkezdődött. S az mindig úgy indul, hogy a sajtó megírja, milyen krakélek, semmirekellők a politikusok úgy általában. Aztán, ha már a közvélemény kellően felháborodott, akkor jön az, hogy: na, azért vannak ám itt jóleső kivételek. Miután most még az összecsapásoknak az elején tartunk, a politikusok vagyonyilatkozatai vannak terítéken, Amit minden évben kötelező letenni az asztalra. Ez amolyan „nesze semmi, fogd meg jól” nyilatkozat, mert a helytelen adatok közlése semmiféle következmény nélkül nem jár. Ez a nyilatkozatosdi inkább házfeladat-féle produktum. Arra jó, hogy a sajtónak legyen min élesítenie a nyelvet. Többnyire ezekből a nyilatkozatokból az derül ki, hogy végtelenül el vannak szegényedve a mi politikusaink. Valahogy úgy élnek, mint a viccbe szereplő Kreisz úr, a kereskedő, akit, miután megkérdezték, kiderült, hogy ráfizetésből tengeti az életét. Hát valahogy így léteznek a mi politikusaink is. Milliós jövedelmük mellett alig győzik törleszteni az adósságot. Némelyik már majdhogynem a híd alatt lakik. Csak egy rozoga autó van a nevében. Annak is a felével a hitvese rendelkezik. - Bizonyára erre a lelket szaggató szegénységi bizonyítványra azért van szükség, mert a lakosság jelentős része valóban el van adósodva, küszködve fizeti a közüzemi számláit, s ilyenkor nem célszerű hivalkodni vagyonokról beszélni.

Amúgy nincs jobb helyzetben az állam sem. Az IMF-től felvett adósság törlesztése a visszatérő refrén. Ettől kellene megszabadulni. Ha lassan is, de rájöttek már a magyarok, hogy az IMF olyan házibarát, aki vizet ad kölcsön és borban kéri azt vissza. Ezért folyt a kötélhúzás az IMF és a kormány között immár egy éve - ami most megszakadt. A magyar kormány nem hajlandó újabb készenléti hiteligenlést aláírni, mert az azzal járna, hogy onnan kezdve azt is megmondanák, melyik székre szabad leülni. Mint ahogy azt már megtudtuk, s amit most a románok lesznek kénytelenek megtanulni: ők ui. megkötötték az új szerződést. Az IMF pedig máris kikötötte, hogy privatizálni kell a román szénhidrogént! Vagyis: el kell adni az aranytojást tojó tyúkot. **Victor Ponta** újdonság román miniszterelnök, aki fanfárok hangja mellett jött s a korábbi kormány megszorító politikája miatt nyerte meg a választásokat, könnyen lehet, hogy kanászkiáltás mellett fog távozni. Most érkezik el számára az igazság órája. Most döbben majd rá, mivel is jár az

IMF-fel való házasság. Még sok mindent nem tud abból az olvasókönyvből, amit mi már betéve tudunk.

Ezért lehet az, hogy nagy hetykén helyből nekiugrott a magyar kisebbségnek. Rendreutasította a magyar nagykövetet, aki figyelemmel próbálja követni az Erdélyben élő magyarok ügyes-bajos dolgait. Többek között autonómia törekvéseit is, ami ugye nem egy ördögtől való dolog itt Európában, és úgy mellesleg a Trianoni szerződésben garantálták! **Ponta** most azon töri a fejét, hogy betiltatja a székelyek zászlóját. Sietve teszem hozzá: talán nem is olyan nagy baj ez. Legalább megtudják szerte Európában, hogy a székelyeknek zászlójuk is van! (Eddig úgy sem tudták). Most legalább ráirányul a figyelem az erdélyi magyarokra, akiktől, lám, tartanak Romániában. Merthogy így van ez a román felsőbb körökben. Olyan nyomasztó gond nekik a magyarság léte, mint sík vidéken élőknek az árvízi helyzet. Állandóan figyelni kell a csapadék alakulására. Pedig egy jó autonómiával minden gond megoldódhatna, ami minden félnek javára válna. Csak hát ezt arrafelé nehéz még belátni!

Nehézségek idején kiválóan lehet a magyar kérdéssel olcsó sikereket szerezni. A „magyar veszély” hangoztatása választások idején elsőrendű adu. A magyarok megregulázása pedig jól mutató bokréta egy román politikus felöltőjén. **Victor Ponta** új román miniszterelnök is ezzel a bokréttával díszel. De hát lesz ez még másként is. Nem fog menni ez a régimódi viselet az Unión belül. Most az egyszer érdemes türelmesnek lenni - és várni. Nem szabad felvenni a kesztyűt.

Reményeink szerint eljön annak is az ideje, hogy a határokon kívül rekedt magyarok dolgát is meg kell tárgyalni végre az Unió bizottságai előtt. Csak nem tartunk még ott. Szövetségeket kell ehhez találni!

Egyelőre annak kell örülnünk, hogy nagy nehezen elismerték a magyar kormány erőfeszítéseit a deficitcsökkentés terén. Immár két év óta a kívánt mérték alatt mozog az államháztartás hiánya. Tetszik, nem tetszik: ezek tények! Csökkent az államadósság, miközben máshol pont fordított a helyzet. Sőt: az Unió bölcsei is beismerték, hogy rossz volt az eddig alkalmazott megszorító politika. Változtatni kell azon, mert belefulladás a gazdaság. S már Magyarországhoz hasonlóan máshol is bevezetik a bankok extra adóztatását. Mégis a magyar kormány a fekete bárány az unió nyájában. Bizonyosan más lenne a helyzet, ha nem volna ekkora széthúzás magyar és magyar között, ha az ellenzékiek valóban a jó kritika szellemében tevékenykednének, s nem árulkodnának minduntalan ott, ahol ártani lehet.

No persze ellenzék és ellenzék között is különbséget kell tenni. A baloldal, ami egyelőre még darabokban van, minden áron vissza szeretne kerülni a hatalomba. Ezen persze nem kell különösebben csodálkozni. Ezek az emberek ebben nőttek föl. Parancsoláshoz szoktak. Így éltek és így viselkedtek eddigi életükben. Magabiztosak és önteltek, mert úgy vélik, a hatalom nekik alanyi jogon jár. Erkölciség, etika a gyengeség jele az ő értelmezésük szerint. Ahogy azt a népek nagy tanító-mestere, a baloldal pápája: **Joszif Sztálin** vallja a sokat hangoztatott *A cél szentesíti az eszközt* elvben... Ezt azért velük kapcsolatban soha sem szabad elfelejteni. Ez az a fundamentum, amin állnak!

Most éhségmeneteket szerveznek több megyében. A budapesti tömegdemonstrációk ui. nem sikerültek úgy, ahogy remélték. A kormánnyal szimpatizáló békemenetek viszont a szó szoros értelmében ámulatba ejtették a közvéleményt

... (levélrészlet Magyarországról)

Európában. Ezért most vidékről indított ún. „éhségmenetekkel” kísérleteznek. Ezek a 10-20 fős csoportok zászlókkal és „Munkát, kenyeret” feliratú táblákkal gyalog tartanak a főváros felé. Szervezett helyeken pihennek, étkeznek, s persze agitálnak. Bővülnek is újabb „önkéntesekkel”.

Ha meggondoljuk, jól ki van ez eszelve. A médiának folyamatosan adva van a labda. Kiváló felvételeket, riportokat lehet készíteni az „éhezőkről”. Amerre járnak, a helyi médiáknak foglalkozni kell a jelenséggel. S majd amikor egyszerre beérkeznek a fővárosba, egész biztos nagy lármát fognak csapni. Most, lapzártánk idején a főváros kapujában állnak. Amin illendő volna elgondolkodni: hogy van az, hogy most szerveztek éhségmeneteket és miért nem Gyurcsányék országjárása idején tették ezt, amikor majdhogynem feleannyi segélyt osztottak, mint amennyit most közhatalmú munkaprogrammal meg lehet keresni?

Ha minden igaz, ennek a nagy attrakciónak a főirányítója, tanácsadója egy Ron Werber nevezetű, USA-ban élő kampányszervező izraeli, kettős állampolgár, aki egyszer már győzelemre vitte a szocialistákat. Akkor azzal bátorította az ingadozókat: nem kell etikai kérdésekkel bajlódni; győzelem után ráérünk kifizetni a bírságokat... Gyűlöletet kell szítani, mert az a leghatásosabb eszköz! Most derült ki például, hogy az elszegényedett térségekben úgy zajlottak az előző szavazások, hogy az egyik delikvens bement a szavazó helyiségbe, kihozta a szavazólapot, kint beikszelték az elvtársak, s bevitte azt a következő választó. Bedobta és kihozta az új üres lapot. Természetesen megkapták a jutalmat. S így ment ez sorra. Mi volt ez, ha nem választási csalás?

És még valami. A vidéken élők sanyarú helyzetéről is beszélni kellene egyszer, úgy ösztintén, Isten igazából. A nagy átalakítás rendszerváltás idején, amikor a TSZ-ekben dolgozók megkapták a vagyonegyeiket, amik sokszor milliókat értek (!), s kiosztották a kárpótlási jegyeket, ez a liberális média, amely most az éhségmenetekért lelkesedik, azzal volt tele, hogy „WC papírnak se lesz jó a kárpótlási jegy!” A sok szerencsétlen, aki elhitte ezt s ennek szellemében féláron, vagy 10%-ért eladta a vagyont érő jegyeket, és számos TV-kezt, szőnyegeket, autókat vásárolt, most itt áll üres kézzel. Jó volna dolgozni valamit, ha lenne hol és mivel. Hol van már az a színes TV? Hol van az az autó? No, de most itt az új lehetőség: be lehet állni az éhségmenetbe.

Ebbe a piszkos munkába az LMP-sek egy csoportja nem volt hajlandó társulni. Sztét is darabolták őket, annak rendje s módja szerint, miután nem váltották be az USA-ban táplált reményeket. Gyakorlatilag megszűnt az LMP frakció - s úgy tűnik, megszűnik a párt is. Függetlenül ülnek immár a parlamentben. Vagyis: „mégse lehet más a politika”... Most a **Bajnai Gordon** vezette *Együtt 2014* mozgalom az, amiben bizonyos USA-i körök reményt látnak. Egyelőre nem számottevő ez a társaság, de nem kell félni, majd felpumpálják őket. Ennek rendelkeznek alá minden szerveződéssel, amit el tudnak érni, és amit befolyásolni képesek. A jelekből ítélve ezekhez zárkóznak majd föl az MSZP-sek, akiknek el kell fogadni a szekundás szerepet, és a Gyurcsány-féle „demokraták” is ide térnek majd. A tanácsadók szerint ui. csak együtt lehet esélyük a kormány ellen. A **Schiffer András**-féle LMP-sek viszont nem voltak hajlandók a korábbi korrupciós garnitúrával együtt fényképezkedni. Így hát bukniuk kellett. Ami talán még egyszer - ha kitartóak lesznek - meghálálja magát. Ha egyáltalán politikában szabad háláról beszélni...

No és akkor itt van a patás ördögként elkönyvelt Jobbik. Ennek még a nevét se nagyon szabad emlegetni! Legutóbbi fejlemény velük kapcsolatban: a liberálisok elintézték, hogy Rómában egy napra lekapcsolták a Colosseum világítását, tiltakozásul a magyar Jobbik zsidók összeírását célzó parlamenti felszólalása miatt! No de a Jobbikosokat se kell félni. Azzal vágtak vissza - miután a lámpaoltási megrendelés az USA-ból jött -, hogy a Fehér Ház lámpáit kellene lekapcsolni minden hónap 1. vasárnapján az indián őslakosság módszeres kiirtásának emlékére. Mindez persze nem hangozhat el a TV adásokban, de miután nem kapnak megfelelő nyilvánosságot, kénytelenek az országot járni, és kampányolni. Ilyen alkalmakkor nem rejtik el a véleményüket. Sőt, ennél még cifrább dolgokat is mondanak. Nem tudni, hány százalékon állnak igazából, de táboruk stabil. A magyarok egy jelentős része úgy van ezzel a radikalizmussal, mint a hajóskapitány a mentőcsónakkal: nem szeretne beleülni, de megnyugtató, hogy ott látja a hajón...

A Gyurcsány-féle demokratikus koalíció (DK) a sor végén kullog. Bizonyos, hogy be fognak olnadni az *Együtt 2014*-be. Látványos mutatókban ott sincs hiány. Legutóbb **Gyurcsány Ferenc** és néhány követője táblákkal a nyakukban állt a sajtó elé. A táblákra ez volt írva: *Én is cigány vagyok!* Erre a kis közjátékra azért került sor, mert **Bayer Zsolt** valami olyasmit írt a *Magyar Hírlapban*, hogy az elkövetők rosszabbak az állatnál. No, ebből lett a felháborodás. Micsoda rasszizmus, kirekesztés, fasizmus, stb. van a jobboldalon! Gyurcsány szereplését követően azonban pár nap múlva jött az újabb aggasztó hír: Észak-Magyarországon egy kis faluban két cigány vascsővekkal agyonvert egy 82 éves idős asszonyt. Azóta csend honol Gyurcsányéknál.

Sajnos a közbiztonság helyzete itt a kritikus pont, de erről már lapunkban jó néhányszor szó esett. Hasonlóan nagy gond mutatkozik határainkon túl, **Délvidéken**. Újabb atrocitások értek magyarokat Temerinben! Eddig annyit sikerült elérni, hogy a 4 bebörtönzött temerini fiúból kettő kegyelmet kapott. (Lám, milyen gálans a szerb elnök!) (i. AMH 2010.nov.) A magyarüldözés pedig tovább folyik. Mondhatni: csapdahelyzetben vagyunk. A délvidéki magyarok szinte túszerzetbe kerültek. Ha minden igaz: a kettős állampolgárság birtokában, naponta tíz magyar menekül el Délvidékről! Liberális humanisták, merre vagytok ilyenkor?

Am de itt a legfrissebb hír. Elfogadták az Unió költségvetését, és a magyar kormány átütő sikert ért el a tárgyalásokon. De ez már a következő hónap aktualitását gazdagítja.

Barkuti Jenő

Figyelem! Figyelem!

Az AMH előfizetések zöme március 1-jével lejár (a címke mellett van feltüntetve a lejárási dátum). Nagyon kérjük kedves Előfizetőinket, ne késlekedjenek előfizetésük megújításával!

Köszönet

Hangsúlyozottan szeretnénk itt ismét köszönetünket kifejezni mindazok felé, akik előfizetésükön túlmenően adománnyal, nehezebb körülményekben lévő honfitársak szponzorálásával, valamint buzdításukkal támogatják az AMH-t és így elősegítik Dél-Amerika egyetlen magyar nyelvű sajtótermékének fennmaradását!

Köszönettel adózunk hirdetőinknek is, akik igyekezetükben változtatlanul kísérik bennünket!

Mit hallott az AMH?

Lapzárta után: Nemcsak a katolikusokat, de az egész keresztyén világot lázba hozta XVI. Benedek pápa lemondása. A hír ezen túl is futótűzként terjedt az egész világon, hiszen már 6 évszázada nem volt hasonló. Azóta is próbálják a történelmi lemondás mögött rejlő üzenetet kisilabizálni. A pápa kérte, hogy konklávét hívjanak össze a következő katolikus egyházfő megválasztására.

Elhalálozások

- **Pintér Aladár Őcsi** csendőrhadnagy múlt decemberben a kanadai Victoriában elhunyt. Az emigráció elején itt élt Argentínában, ahol feleségül vette **Pók Zoltán** fogorvos leányát, **Leylát**. Itt szövőszékei voltak, majd átköltöztek Kanadába. **Pintér Őcsi** **Pintér Aladár** csendőrezredes fia, aki itt hunyt el Argentínában, ugyanúgy, mint **Őcsi** testvére, **Bakosné Pintér Baba**, a magyar sütemények gyártója, akinek üzletét unokája folytatja.

- **Dr. Hegedűs Loránt** nyugalmazott református püspök, a magyarországi református zsinat egykori elnöke 2013. január 26-án, hosszas betegség után elhunyt. Temetése február 16-án volt Budapesten, a Fiumei úti Nemzeti Sírkertben, ahol a nagy kálvinista zseni, **Szabó Dezső** író sírja mellett helyezték örök nyugalomra.

Betegeink

- **Vattayné Kiss Ildikó**t a kertben való sétálgatása közben saját két hancúrozó kutyája „elütötte”. Ez megfelelt egy kétszer 50 kilós tanknak, aminek következtében fájdalmas sípcsontfej-törést szenvedett. Tizenketten operálták január 3-án. Azóta is acélsavarokkal ellátva, acéllapokkal bélelt kötést kell megszoknia, hogy kibírja rálépés nélkül a kéthónapos kényszerpihenést. Türelem, Ildikó!

- Sajnálattal hallottuk, hogy **Balthazár Mártha** édesapjának egészsége hirtelen rosszabbra fordult. Ezért Márti sürgősen fölrepült Caracasba. Kívánunk újbóli fölérését édesapjának, neki és testvéreinek meg bizakodást a nehéz hetekben.

Utazók

Amikor ez a két régi barátó „összefut”, garantáltan jól érzik magukat! **Sebess Zsuzsi** Punta del Este-i lakásán vendégül látta az USA-ból lejutott **Kesserű Juditot**, aki az ádáz tél elől menekülve érkezett a ragyogó tengerpart mellé. Nagy szerencsésük volt az időjárásal!

Sebess Zsuzsi és Kesserű Judit Piriápolisban, a Hotel Argentina előtt

Mitchell Carolina is ott volt!

Esküvő

Matias Esteban Bernáth, az Észak-Amerikában élő Bernáth István *Isti* fia, **Pataky Éva** unokája 30 évesen szánta magát rá a házasságra: december 22-én a vele egykorú **Diana Mercedes Arias Pérez** kolumbiai hajadont vezette oltárhoz a kolumbiai Bucaramangában. Gratulálunk!

Megtörtént és eljövendő események

- Ahogy az Eseménynaptárban olvasható (l. részletek ott), március 9-én du. Buenos Aires város szervezésében megtartják a koloniális közösségek kiállítását, szépségkirálynő választással. A magyar kolónia az AMISZ standdal lesz képviselve, ahol **Kerekes Ági** és **Zumpf Patrícia** porcelánjaival, valamint **Beisné Mocsáry Anni** és **Blahó Ervin Bamba** és **Klári** édességeivel büszkélkedhetünk. Látogassuk meg őket!

- Március 12-én a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara vendégül látja a 32 Argentínában akkreditált nemzetközi kereskedelmi kamara elnökeit a Círculo Policialban. Előadók lesznek **Varga Korlátár Pál** magyar nagyköveten kívül **Daniel Marx** volt argentin pénzügyi államtitkár. A témakör egyrészt az Európa-Latin-amerikai fórum, másrészt Argentína nemzetgazdasági elemzése. A zártkörű rendezvény felelőse magyar intézmény. Kizárólag meghívóval.

- Nagy örömünkre még éppen lapzárta előtt megtudtuk, hogy **Leidemann Sylvia** mind bokrosabb művészi teendők kivitelezésének főszereplője. Míg Argentínában a magyar zenét terjeszti, az anyaországban Dél-Amerikát teszi ismertté. *Kivonat:*

- A budapesti Argentin Nagykövetség 2013. február 3-án a Brazil Nagykövetséggel közösen egy latin-amerikai zenei estet szervezett az Óbudai Társaskörben (Susanna Moncayo mezzoszoprán és Carlos Nozzi csellista Argentínából és Thiago Bertoldi zongorista Brazíliából, Piazzolla, Ginastera, Guastavino, Villa Lobos és Falú műveivel). Az argentin nagykövetség fogadást is adott, sok mindenki ott volt, aki ismer bennünket: **Szakály Ágnes**, **Herencsár Viktória**, **Onczay Csaba**, **Szegedi Csaba**, **Kocsis Attila**, meg olyan híres személyek, mint **Márton Éva**. Örömmel jelezzük emellett, hogy az új argentin ügyvivő, **Claudio Giacomino** támogatja a zenei kultúrát. Mielőtt elindult Budapestre, kapcsolatba lépett az Ars Hungaricával.

- Ezen kívül Sylvia az általa alapított és vezetett **Encuentros Énekegyüttessel** további koncertekre készült dél-amerikai műsorokkal. A hagyományos argentin zene hatalmas repertoárjából válogatva t.k. a tangó ritmusai, rejtett népzenei kincsek, a *toba* és *mapuche* őslakos népek eredeti dallamai szólnak meg a koncerteken: február 24 (Társaskör), március 2 (XVII. ker. baptista imaház), március 16. (Társaskör). Végül március 23-án a Nádor teremben a Sopronban gyűjtött barokkzene kerül előadásra, az NKA támogatásával. - Szívvel gratulálunk **Leidemann Sylviának** és művésztársainak a Magyarországon szerzett nagyfokú elismeréshez!

Grupo Vocal Encuentros; jobbra: Leidemann Sylvia, az együttes dinamikus vezetője

TENISZPÁLYA

A Hungária aktív ifjúságának terve Jó alkalom az ifjúsági munka támogatására!

25 év után a teniszpálya felújul! Komoly tervünket csakis a kolónia támogatásával tudjuk megvalósítani!

A jelenlegi pálya már megtette a magáét. Kiszolgált! Ezért új felületet kell csináltatni. A legmegfelelőbb e célra a „Flexicourt” felület, mert ez garantálja a rugalmasságot a teniszhez.

Az ifjúságból sokan szeretnének teniszezni, de ez a pálya tulajdonképpen más sportágra is alkalmas (foci, kézilabda, röplabda, stb.)

- Január 6 és 19 között a González Chávez városban (közel Tres Arroyoshoz) megtartották a 32. *World Gliding Championship*-et (Campeonato Mundial de Planeadores), amelyen négy magyar vett részt: **Földi Zoltán**, **Mészáros Zoltán**, **Pásztor Mátyás** és **Pásztor György**.

- A *Revista La Nación* nagy népszerűségnek örvendő vasárnapi kiadásában (január 27) **Szabó Anikó** művésznő lánya, **Anikó Villalba** „profi utazó” nívós fényképeivel, útleírásaival találkozhattunk. Érdemes volt a már a fedőlapon behirdetett fiatal lány cikkét elolvasni, mert annyira ügyesen fogalmaz, hogy azonnal útra kelne az ember! Öröm látni, hogy noha nem lépett anyja nyomdokaiba és nem fest, azt végzi jól, amit szeret csinálni, és ezzel komoly sikereket ér el. Gratulálunk!

- A tehetséges **Gavajda család** tagja, **Jancsi** vívőedző, aki néhány éve sikerrel vitte Fernando Lúpiz színészt az *El Zorro* színdarabban mutatott vívási bravúrokkal. De ezen túl Jancsi színészkedik is! Az elhunyt **Gavajda Pétert**, elismert színészt követi mindkét öccse, Jancsi és András. **András** zenét is komponál. Most **Gavajda Jancsit** és társaságát kitüntették: február 4-én megkapták az *Estrella de Mar* 2013 díjat, amellyel évente a Mar del Platán a szezon legjobb színházi produkcióit tüntetik ki. Jancsi társasága a „Gyerekeknek szóló előadás” kategóriájában nyerte meg a szép csillagot!

Gavajda Jancsi felejthetetlen estén átvette az *Estrella de Mar* díjat a *kék hegy kincse* c. gyerekdarabért. A képen **Betina Capetillo** társaságában

Ahhoz, hogy álmaink valóra váljanak, szükségünk van a kolónia segítségére!

Számíthatunk rá?

Minden adakozó nevét föltüntetjük a teniszpálya mellett az e célra elhelyezendő táblán. Ezen kívül az adakozók nevét és (ha nem áll fenn ellenkező utasítás) az adakozásuk összegét befutási sorrendben közlé tesszük az Argentínai Magyar Hírlapban.

Kérjük a kapcsolatfelvételt **Zombory Andival** andrezombory@gmail.com, vagy egyenesen a Szerkesztőséggel 4711-1242.

EZ-AZ

- Nemcsak a kalocsai himzés lett világhírű (l. *HUFI 2.o.*), hanem az UNESCO a szellemi kulturális örökség részévé avatta a **matyó népművészetet és a magyar solymászatot**. Ezek immár fölkerültek a világörökség reprezentatív listájára.

<http://www.magyarhirlap.hu/kultura/unesco-a-matyo-himzes-a-szellemi-kulturalis-orokseg-resze>

A magyar matyó himzés immár az emberiség szellemi örökségei közé számít

A solymászatot Európában a magyarok honosították meg

- Új, magyar nyelvű folyóirat indult: megjelent az *Írásjelek* c. digitális folyóirat, amely a kortárs magyar irodalom népszerűsítését, megismertetését vállalta magára a külföldön élő magyarság körében. A negyedévenként megjelenő gyűjtemény elismert írók bemutatása mellett irodalmi folyóiratokban közelmúltban napvilágot látott írásokból válogat. Irodalommal kapcsolatos híreket is olvashat az érdeklődő, az eKönyvespolc rovat pedig könyveket kínál letöltésre. A „Kortárs Irodalmi Körkép” alcímet viselő ingyenes kiadvány rendszeres küldése az [eRodalom@gmail.com](mailto:ERodalom@gmail.com) címen kérhető. A legfrissebb számot pedig az [Írásjelek](http://irasjelek.com) weboldalon lehet letölteni. (Köszönet Ferenczy Péter szerkesztőtársunknak, Seattle, USA) •

Január 25-én hagyta el az első Mercedes CLA a kecskeméti gyárat (Fotó Pelsőczy Csaba)

(válogatta HKZS)

Mi történt?

Társadalmi hírek, események. (Rovatvezető: Bonczos Zsuzsa)

„ó-ió-ció-áció-káció-akáció-VA-KÁCIÓ!” - Elemi iskolai tanítónénk, Nagy Terike 1 héttel a nyári vakáció előtt, krétával ezeket a betűket írta naponta a táblára, érzékeltetve velünk a várva-várt nap közeledtét. Valószínűleg ő mégjobban várta, mint mi, gyerekek. Mit jelentett Magyarországon a nyár, 1935-ben? Uszodát, fagyaltot, kirándulást, szabadságot. Argentínában is ennek örvendünk, korhatár nélkül. A különbség csak az, hogy itt decemberben kezdődik a nyár, és egészen márciusig elhúzódik. Maga a vakáció, a szabadság és pihenés viszont csak Karácsony, Szilveszter és Vízöntő (január 6) után kezdődik.

Argentín hazánk vezetői az idén - legalábbis egyelőre - nem pihennek. 2013-at írunk - az idén fontos parlamenti választásoknak nézünk elébe! „A kormány az idén nem veszi ki szabadságát. Addig is, amíg az elnökszóny külföldön harcol érdekünkben, mi itthon biztosan haladunk célkitűzéseink felé” - jelentette ki január 19-én a helyettes elnök, Amado Boudou. Cristina Fernández de Kirchner

elnökünk egy hetes külföldi útja, képes krónikája új anyaggal látja el a helybeli médiát, amelyben hetek óta másról nem írtak, nem vélekedtek, mint leghíresebb Oscar nyertes filmszínészünk, Ricardo Darín és az elnökszóny közötti levélváltásról. Ez a közkedvelt színművész egy folyóirat riporterének azt merészelte mondani, hogy szeretné egyszer megtudni, hogyan szerezte tekintélyes vagyonát a Kirchner házaspár 10 év alatt. A kijelentés senkinek sem tűnt volna fel, mert ismert tényekről van szó, ha nem választott volna rá egyenesen maga Kirchnerné Cristina egy kellemetlen, nem elnökhöz méltó, Facebookon írt nyilvános levélben. Okosabb lett volna, ha nem vesz tudomást Darín kételkedéséről és nem fenyegeti, rágalmozza ifjúkori „ügyeskedések” miatt. Egy befutott színésznek sok mindent elnéz, megbocsájt és elfelejt a társadalom, amit egy államfőnek nehezen...

Bizakodjunk tovább! Irányítsuk figyelmünket Cristina elnökszóny 20.000 km-t lerepült, hivatalos „diadal” útjára. A tv-ben 7 napon át csodálhattuk ezt a folytatólagos, 4-felvonásos színjátékot.

I. felvonás: Színtér: Kuba. Fő-

szereplő Cristina Kirchner, aki látogatásra jelenik meg haldokló barátja, Hugo Chávez környezetében és mint jó keresztény saját könnyeivel áztatott bibliát küld az igaz kommunista venezuelai elnöknek.

II. felvonás: Színtér: Egyesült Arab Emírségek, Abu-Dzabi. Házigazda: Bin Al Nahyan kalifa. Mellékszereplők: a gazdag világ elnökei, akik kongresszusra gyűlnek az olaj okos beosztásának tárgyalására. Főszereplőnk, Cristina 1 órás beszédében (videokamerák, tolmácsok beállítva) tanácsokkal látja el a szakembereket. Inti, felszólítja az államelnököket és az arab milliomosokat, hogy szociális hévvel harcoljanak a szegénység ellen. A világ nemzetközi képviselői fülhallgatójukat morzsolgatva, hol bólongatnak, hol ásítanak. A hazai nézőközönség számára sokkal hatásosabb a kongresszust követő esti jelenet, midőn Diego Maradona tiszteleg és hódol elnökönje előtt.

III. felvonás: Színtér: Indonézia, Jakarta. Házigazda: Susico Yudhoyon elnök. Rendező: az WTO (World Trade Organization) Mellékszereplők: A Kereskedelmi Világszervezet képviselői. Főszereplő: Argentína elnöke, aki a nemzetközi kereskedelem irányításában minden országtól egyenlőséget, áttekinthetőséget követel. Ezt a felvonást egy lazább, hangulatosabb jelenet követte, ahol az argentin külkereskedelmi kirendeltség egy Cristinának öltöztetett babával ajándékozta meg a főszereplőt.

IV. felvonás: Színtér: Vietnam, Hô Chi Minh, a kommunista köztársaság székhelye. Házigazda: a Népgyűlés elnöke, Le Hoano Quan. Mellékszereplők és kórus: a NÉP. Főszereplő: Cristina Kirchner, aki együtt örvend, ünnepel az ujjongó ifjúsággal. A világ legtragikusabb múltú, legtöbbet szenvedett népével egy operettet mutat be, komoly dráma helyett. Az operett történelmi háttérre, új megvilágításban: a Szabadsághős, Hô Chi Minh legyőzte Észak-Amerikát, kiharcolta a szabadságot és egyesítette az országot a kommunista-szocialista népi diktatúra szellemében.

E rovatvezetőnek véleménye: a 4-felvonásos előadás után mondhatjuk, hogy színészi képességeivel Cristina Kirchner nyugodtan felveheti a versenyt Ricardo Darinnal. Ezek után befogadó hazámról több lelkesítő hírt nem tudok kö-

zölni a nyári hónapokban. Megnyugtató, hogy amíg én nyaralok, a kormány tisztviselői dolgoznak... Vagy nem?

Egészen más a helyzet Magyarországon. Ott hideg tél van.

Megindult a havazás és a 2014-re tervezett választási hadjárat. Régi, letűnt szereplők szervezkednek, újra fel akarnak lépni a történelem színpadára. Mi, szóránymagyarok csodálkozva látjuk ezt. Egy többséggel megválasztott, tisztességes kormány kellene adni lehetőséget további 4 évre, még akkor is, ha az 1. fellépésben egyesek szerint nem volt elég sikere.

Kolóniánk Eseményei

2013 elején, midőn az elmúlt 4 hét eseményeiről írni kezdek, tisztán látom, hogy - a hírszolgálat legújabb lehetőségei ellenére - új hírrel nem rendelkezem. Kolóniális eseményekről, amelyeken magam is részt vettem, a bennem kiváltott visszhangot tudom csak leírni. Az ünnepegről a rendező számol be részletesen. Barátainkról, ismerőseinkről Facebookon és Twitteren keresztül percekben belül értesülhetünk. Ettől függetlenül közölhetem véleményemet, kritikámat bármiről, amit érdekesnek vagy tanulságosnak tekintek.

Magyarországi honfitársaink borongós kedvükben a déli földrészekben élő szóránymagyarokkal keresik a kapcsolatot. Meg akarnak minket ismerni, látogatni, tanítani - akár Facebookon keresztül is. Mi indítja őket erre? Vajon a kormánypárt politikai okból híveket, szavazatokat keres külföldön? Ez nem valószínű. Szerintem a magyarság Európa etnikai térképén, mint egy idegen folt a Duna-Tisza közé beszorítva, elszigetelve érzi magát Csonkama-gyarország területén. Jóllehet alaptermészetü bősége, hazafiaságát fél évszázad alatt nem nézték jó szemmel, elnémitották. A világ proletárjaival kellett egyesülniük. Mióta az Európai Unió tagjai lettek, fellobbant a hazafias érzélem, nemcsak Magyarországon, hanem a szomszédos országokban: Szlovákiában, Romániában, Ukrajnában, sőt Horvátországban is. Mi pedig elővettük az 1848-as térképet és keressük identitásunkat a Kárpát-medencében és a távolban. Ez rendben is lenne, ha az identitás nem csupán az etnikumra, hanem etikára, lelkiületre, szokásokra vonatkozna és békés együttélésre vezetne.

Az elmúlt fél évszázad alatt az egész világon megváltozott az erkölcs. Közben megnyíltak a határok. A nagyhatalmak vezéralakjai a társadalmat új szellemben szeretnék formálni, a régi megrögzött szabályok nélkül, ahol mindenki egyéni kedve és a divat által javasolt etika szerint élhetne. Magyarország hazafias érzelmű tagjai ezért tekintenek kifele. Keresnek minket. Rólunk, itt élőkről akarnak példát venni, ahol kolóniánk zavartalanul lengetheti a magyar nemzeti lobogót, rendezhet hazafias tüntetéseket, mert ebben senki sem gátol meg minket. Itt elférünk az óriás területen, sok fajta nép között, könnyen, feltűnés nélkül. Láthatárunk végtelen.

- Kolóniánk legvidámabb, legkedvesebb eseményéről december 22-én, Zombory Andrea és Demes Sándor esküvőjéről Hírlapunk előző számában bőven olvashattunk. Két 3. generációs, magyar anyanyelvű, vezető egyéniség, cserkészparancsnok, akiknek szülei is már Argentínában születtek, az esküvőt remekül rendezte meg, a magyar hagyományokat az argentin szokásokkal összevetve. Tradicionális misével egybekötött egyházi esküvő, utána szabadtéri ifjúsági buli a legutolsó divat szerint. Mindent az ifjú pár interneten hirdetett ki (nem a szülők, a szokásos postázott meghívóval!) A családtagokon kívül a magyar kolónia fiataljai, argentin barátok, iskolatársak, munkatársak, együtt ünnepeltek és táncoltak. Egy valódi és egy pótnagymamán kívül idős vendéget nem láttam. Rendkívülinek mondható a rendezés azért is, mert a fiatal házaspár az esküvő után nem nászútra, hanem - cserkész táborba indult január első napjaiban! Andrea, aki eddig a kiscserkészek parancsnoka volt, az idén a „mintatáborban” kis és nagycserkészeket irányított. A nászút marad márciusra, Thaiföldön.

- Krízis ide, krízis oda, a nyaralásról senki sem akar lemondani. A dollár hivatalos árfolyamát a kormány még mindig 5 peso alatt tartja. Ha tartalék dollárjainkat 7 pesonál drágábban a feketepiacon adjuk el, akkor tűrhető áron nyaralhatunk hazánkban, vagy utazhatunk barátokhoz külföldre. Indulok Punta del Estére, ahova bécsi nyugdíjas barátaimat, Wolfrumékat február 21-re várom pihenésre, a nap-sütötte tengerpartra.

- Színtér Bécsből régnemlátott barátom, özv. Retezárné Dombay Mariann december közepén érkezett Argentínába, kéthónapos családi látogatásra. Boldogan, büszkén mesélte, hogy ő, aki az első magyar cserkészlányok között, még Mater Bodolaival volt táborozni, az idén leányával, Retezár Mónicával és unokájával, Tóth Katinkával együtt vehetett részt a segédtszti táboron!

- Február 26-án várja Kesserú Zsuzsó elsőfokú unokatestvérét, Koós Krisztinát és férjét, Mező Györgyöt

Buenos Aires kikötőjében. A Koós család zöme Kanadában él, Krisztinának viszont nyugdíjas évekre a melegebb klímájú Floridába költöztek. Gyuri önkéntes segítőtársa az Argentínai Magyar Hírlapnak az észak-amerikai előfizetők központi képviselőjeként. Miami-ban szálltak a Costa-Line cruiser hajójára és 5 napot fognak fővárosunk egyik legelegánsabb hoteljében tölteni.

- A fejlett, gazdag országok nyugdíjas lakóinak kedvenc szórakozása egy luxushajón világot látni. Nem kell „hágj fel-szállj le!” alapon bőröndökkel cipekedni. Nem kell vízumokat beszerezni: mindenről gondoskodik a hajó személyzete. Ezt a sportot úzi nagy örömmel másik jó barátunk, Dr. Monostory Zsolt és felesége, Hanne. Ők is Floridán, Naplesben élnek és február 16-án kelnek útra. Repülőgéppel Miami-ból Dél-Afrikába utaznak, ahol átszállnak egy romantikus Costa-Line luxushajóra és India irányába haladnak. Hosszú útjuk után az idén nem érintik Argentínát. Édesanyjukat, Monostoryné Ildikót ezért hívták meg Floridába, karácsonyra, 2 hétre.

- Nagyon szomorú okból nyaralnak köztünk Rakolczay Judith első házasságából született gyermekei, Stocker Iván és Damacia, özv. Rakolczay Márta barátnőnk unokái. Kolóniánk közkedvelt tagja, Judith 6 hónap szenvedés után, január 8-án meghalt. A katolikus egyház szertartása szerint január 10-én, a Mindszentynumban, koporsója jelenlétében búcsúztunk el tőle. Iván Spanyolországból, Damacia Párizsból férjével és 2 kicsi gyermekével repült haza édesanyja temetésére. Jelenleg testvérük, Maximilian Stocker családi birtokán 4 unokája és 4 kicsi dedunokája vigasztalja a 92 éves Márta nagymamát.

- Ez a világ rendje. A kolónia 1. és 2. generációja öregszik, fogy, de van utánpótlás, sok gyönyörű újszülött. Ezek beszélnek-e majd magyarul, beolvadnak-e az argentin vagy európai környezetbe? Nem tudhatjuk. Rajtunk (is) múlik. Bemutatok egy pár negyedik generációs jövőző hazafit: ↓

▼ Schirl Tatjana, Schirl Pál és Ada 1. unokája

► Mallát-Zaha Csilla, ifj. Zaha Sanyi és Alexandra 1. unokája

[Dédmama Pejacsevich Letti és Zaha Eszti kismama]

◀ Zombory-Abregu Sofi, Zombory István és Kati 1. unokája

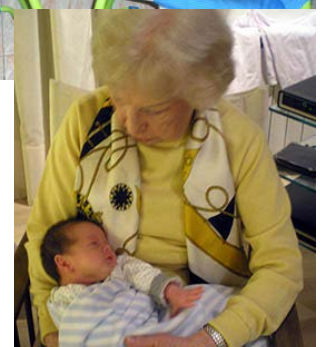
[Kemenesné Edith dédmama]

▼ Felipe és Martina Rebelo-Sebess,

Sebess Péter és Maudi 1. (iker-) unokái

[Dédi Bonczos Zsuzsa szerző az egyiket busbusgatja] ►

AZ ARGENTÍNAI MAGYAR HÍRLAP TÁMOGATÓI**Alapító Fővédnök: Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)****Alapító Védnökök (2005):**

Alitisz Constantino - Eickertné Rubido-Zichy Antoinette (†) - Gorondi István és Edith - Lomniczy József - Monostoryné Kövesligethy Ildikó - Mórincz Istvánné - Papp Jenő - Takács István (†) - Zilahi-Sebess Jenőné Bonczos Zsuzsanna - Zombory István - Zöldi Márton

2005-től 2012-ig US\$ 100.-on felüli adományozók (ábécésorrend):

(1x) B.Á. (Kanada) - Csesztregi Ferenc - Gosztonyi Attila - Jakab János (USA) - K.I. - Dr. Kraft Péter - Meleg Piroska - Sisa István (†) (USA) - Szekeres Zsolt - Tanyi József és Ildikó (Kanada) - Widmerné Kranauer Judit (Svájc) - ifj. Zaha Sándor és Alexandra - Zombory István

(2x) Grosschmid Mária (Mo) - Kurhelec János

(3x) Dr. Andrés Faragó - Gorondi István és Edith - Magyar Református Egyház - N.N.

(4x) Álvarez Zöldi Viktória (Mexikó) - Pejacevich Alexis - Mészáros Lászlóné Angéla - Kalpakian Ervin - Dr. Besenyi Károly

(5x) Dobosi Szabó Anikó - Erdődy József - Rubido-Zichy Hohenlohe Senta (†)

(6x) Dóry Ildi - Luraschiné Földényi Judit (Ausztria) - "Instituto Internacional de Artes Culinarias Mausi Sebess"

(7x) Mórincz Istvánné

(8x) Dr. Alitisz Constantino - Dr. Farkas Ferenc - N.N. és N.N. - Dr. Némethy Kessler Judit (USA) - Dr. Orbán László - Zilahi-Sebessné Bonczos Zsuzsanna

2013:- Luraschiné Földényi Judit (Ausztria)
- Dobosi Szabó Anikó
- Hamza István és Emőke (USA)
- N.N.
- Widmerné Kranauer Judit (Svájc)
- Tanyi József és Ildikó (Kanada)
- Dr. Orbán László
- Dr. Némethy Kessler Judit (USA)
- Gorondi István és Edith

A Jóisten tartsa meg továbbra is drága Adakozóink jószokását, mert ez létkérdése az AMH-nak!

Az AMH hálás szívvel
köszöni az
adományokat,
támogatásokat,
förlülfizetéseket!**60 éves a****Dr. Farkas Ferenc**
ügyvédCarlos Pellegrini 743
p. 10. of. 45, Buenos Aires
Tel.: 4322-0902
Kérjen órát**Dra. Gabriela Szegödi**
AbogadaEstudio 4372-6844
15-5026-4512gabriela_szegodi@yahoo.com.ar**Dra. Daniela Bordalejo**
Dr. Martín Puricelli

Médicos Psiquiatras

Consultorio:
15-5325-2078 4823-9347**HKK HUNGÁRIA**
KÖNYVBARÁTOK
KÖRE - HKKKÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR
Hivatalos órák: A hó 2. és 4.
péntekén 19 - 21 óra.
Hungária Egyesület 1. em.
Pje. Juncal 4250, Olivos Tel. 4799-8437
haynal@fibertel.com.ar- A megjelent írások nem fejezik ki szükségszerűen a szerkesztő véleményét, és azokért minden esetben szerzőik felelősek.
- Kéziratokat, fényképeket nem örzünk meg és nem küldünk vissza. Javítás és rövidítés jogát fenntartjuk.
- Szabályosan gépelt, kijavított, és e-mailen beküldött írások a közlésnél előnyben részesülnek.
- Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk.Az **ÁPRILISI** számra a
lapzártá: **március 10**
Anyag és hírek beküldésére
(54-11) 4711-1242
amh.argentina@gmail.com**Infláció?**
Hát az
meg
mi?...**INTÉZMÉNYEINK / NUESTRAS INSTITUCIONES****IFJÚSÁGI CSOPORTOK - ACTIVIDADES JUVENILES****EMESE KULTÚRA ÉS IFJÚSÁGFENNTARTÓ TESTÜLET - ASOCIACIÓN CULTURAL EMESE**, Patrocinadora de las Instituciones Juveniles Húngaras de la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4794-4986 - emese_zik@arnet.com.ar**39.SZ. MAGYAROK NAGYASSZONYA LCSCS. - AGRUPACIÓN DE GUÍAS HÚNGARAS N° 39 MAGYAROK NAGYASSZONYA**. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4723-4988 - edithhaynal@hotmail.com**18SZ. BARTÓK BÉLA CSCS. - AGRUPACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS N° 18 BARTÓK BÉLA**. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4790-7081 - andres_la17@hotmail.com**KÜLFÖLDI MAGYAR CSERKÉSZSZÖVETSÉG DÉL-AMERIKAI KÖRZET - DISTRITO ARGENTINA DE LA ASOCIACIÓN DE SCOUTS HÚNGAROS IN EXTERIS**. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. - lomniczymatyas@yahoo.com.ar -15-5703-1800**REGÖS MAGYAR NÉPTÁNCÉGYÜTTES - CONJUNTO FOLKLÓRICO HÚNGARO REGÖS** - Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. www.regosargentina.com.ar Tel. 4799-4740 - edibon1@yahoo.com**ZRINYI IFJÚSÁGI KÖR (HÉTVÉGI MAGYAR ISKOLA) - CÍRCULO JUVENIL ZRINYI - Colegio Húngaro**. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. 4794-4986 azaha@arnet.com.ar**MŰVÉSZET, ZENE, KULTÚRA - ARTE, MÚSICA, CULTURA****ARS HUNGARICA KULTÚRA- ÉS ZENETERJESZTŐ CIVIL SZERVEZET - ARS HUNGARICA**, Asociación Civil de Música y Cultura - szekasym@gmail.com - **CORAL HUNGARIA** - sleidemann@fibertel.com.ar - Cuba 2445, (1428) Buenos Aires. Tel. 15-3623-4345 - www.arshungarica.com.ar**HUNGÁRIA KÖNYVBARÁTOK KÖRE KÖLCSÖNKÖNYV- ÉS LEVÉLTÁR - HKK - BIBLIOTECA HÚNGARA** - Pje. Juncal 4250, 1° piso. (1636) Olivos, Bs. As. Tel. 4799-8437 - haynal@fibertel.com.ar**MAGYAR SZINTÁRSULAT: ALOMGYÁR a Hungáriában.** zolyomikati@fibertel.com.ar
SPONTÁN SZÍNPAD: GRABNER ISTVÁN istvangr@yahoo.com.ar**KLUBOK - CLUBES****HUNGÁRIA EGYESÜLET - CLUB HUNGÁRIA**, Asociación Húngara en la Argentina. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-8437 / 4711-0144 - hungariabuenosaires@gmail.com**VALENTÍN ALSINAI MAGYAR DALKÖR - CORO HÚNGARO DE VALENTÍN ALSINA**. Av. Gral. Viamonte 2635, (1822) Valentín Alsina, Bs.As. Tel. 4244-1674**ISKOLÁK - COLEGIOS****ANGOLKISASSZONYOK INTÉZETE (WARD MÁRIA) - COLEGIO MARÍA WARD**. Calle 43 N° 5548, (1861) Plátanos, Bs.As. Tel. 4215-1052**SZENT ISTVÁN KOLLÉGIUM - COLEGIO SAN ESTEBAN**. Anasagasti 202, (8400) San Carlos de Bariloche, Río Negro. Tel. 02944-42-0404 - colegio@sanesteban.edu.ar - www.sanesteban.edu.ar**SZENT LÁSZLÓ ISKOLA - COLEGIO SAN LADISLAO**. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 - sladislao@ciudad.com.ar**SPORT - DEPORTES****HUNGÁRIA VÍVÓ CSOPORT - ESRIMA CLUB HUNGÁRIA**. Pje. Juncal 4250, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4755-6709 - andresgrabner@yahoo.com**EGYHÁZAK - IGLESIAS****"KRISZTUS KERESZTJE" MAGYAR EVANGÉLIKUS GYŰLEKEZET - IELU - CONGREGACIÓN EVANGÉLICA LUTERANA HÚNGARA "LA CRUZ DE CRISTO"** - Amenábar 1767 - (C1426AKG) Buenos Aires. Tel. 4503-3736 - cvhefty@yahoo.com.ar - www.lacruzdecristo.com.ar**MAGYAR REFORMÁTUS EGYHÁZ - IGLESIA REFORMADA HÚNGARA - ideiglenes cím - Aráoz 1857, (1414) Bs. Aires. Tel. 4799-2527 - mariabenedek@arnet.com.ar****"MINDSZENTYUN ZARÁNDOKHÁZ" MAGYAR KATOLIKUS KÁPLÁNSÁG - ASOCIACIÓN DE LOS HÚNGAROS CATÓLICOS EN LA ARGENTINA** - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4864-7570 - info@mindszentynum.org**INTÉZMÉNYEK - INSTITUCIONES****ARGENTÍNAI MAGYAR INTÉZMÉNYEK SZÖVETSÉGE - AMISZ - FEDERACIÓN DE ENTIDADES HÚNGARAS DE LA REPÚBLICA ARGENTINA (FEHRA)** - Aráoz 1857, (1414) Buenos Aires. Tel. 4542-9877 - nvattay@telecentro.com.ar**ARGENTIN-MAGYAR KERESKEDELMI ÉS IPARKAMARA - CÁMARA ARGENTINO-HÚNGARA DE COMERCIO E INDUSTRIA**. - www.camara-hungara.com.ar - Tel. 15-4193-6752 - info@camara-hungara.com.ar**MAGYAR SEGÉLYEGYLET "SZENT ISTVÁN ÖREGOTTHON" - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BENEFICENCIA "HOGAR DE ANCIANOS SAN ESTEBAN"** - Pac. Rodríguez 6258 (ex 1162), (1653) Chilavert, Bs.As. Tel. 4722-0098 / 4729-8092 - hogarhungaro@hotmail.com**MAGYAR IRODALMI ÉS KULTÚRTÁRSASÁG - ASOCIACIÓN LITERARIA Y CULTURAL HÚNGARA**. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4799-5044 / 6141 - jakabterek@fibertel.com.ar**MHBK - MAGYAR HARCOSOK BAJTÁRSI KÖZÖSSÉGE - COMUNIDAD DE CAMARADERÍA DE LOS EX COMBATIENTES HÚNGAROS EN LA ARGENTINA** - J.B. Justo 183, (1602) Florida, Bs.As. Tel. 4796-0176 / 15-4949-9640 - vferlolo@fibertel.com.ar**SZENT ISTVÁN KÖR - CÍRCULO DE SAN ESTEBAN**. M. Moreno 1666, (1636) Olivos, Bs.As. Tel. 4783-6462 - jakabterek@fibertel.com.ar**VITÉZI REND ARGENTÍNAI CSOPORT - ORDEN DE LOS CABALLEROS VITÉZ. Capítulo Argentino**. Tel. (5411) 4715-2351 - nvattay@telecentro.com.ar**VIDÉK - INTERIOR DEL PAÍS****BARILOCHEI MAGYAR EGYESÜLET - ASOCIACIÓN HÚNGARA DE BARILOCHE** - Mitre 213, 2°, of.8, (8400) Bariloche, Prov. de Río Negro. Tel. 02944-430282 luiseduardostany@hotmail.com**CHACOI MAGYAR EGYESÜLETEK: - COLECTIVIDAD HÚNGARA DE CNEL. DU GRATY** - M. Moreno N° 12, (3541) Coronel Du Graty, Prov. de Chaco. Tel. 03735-498-649**- VILLA ÁNGELA-I MAGYAR EGYESÜLET - SOCIEDAD HÚNGARA DE SOCORROS MUTUOS** - Hungria 150, (3540) Villa Ángela, Chaco. Tel. 03735-420-939**CÓRDOBAI MAGYAR KÖR - CÍRCULO HÚNGARO DE LA PROVINCIA DE CÓRDOBA**. Recta Martinolli 8611, Barrio Villa Belgrano, Córdoba. Tel. 0351-481-8531 / 0351-156-144-070 - filipancsillili@gmail.com**SANTA FE-I MAGYAROK TÁRSASÁGA - AGRUPACIÓN HÚNGAROS DE SANTA FE (CAPITAL)** - 9 de Julio 6345, (3000) Santa Fe. Tel. 0342-469-5500 - zoltanhorogh@hotmail.comEsta edición fue impresa en **IMPRESA ALFA BETA S.A. 4522-1855****MAUSI SEBESS***El instituto latinoamericano
de artes culinarias
más premiado del mundo**Sus certificados son un testimonio
de calidad, refinamiento
y estilo que lucen profesionales
de 33 nacionalidades en 44 países
del mundo**Calidad mundial indiscutida*Av. Maipú 594 (1638) Vicente López, Buenos Aires, Argentina
Tel.: 54 11 4791-4355 - info@mausiweb.com - www.mausiweb.com**Squam**
Crema dental multifunción con EDS y flúor*Protege su sonrisa diariamente*

- Acción Antisarro
- Acción Antiplaca
- Acción Anticaries
- Acción Bactericida
- Protege el esmalte
- Previene la enfermedad periodontal
- Calidad garantizada con costo racional

PRESENTACION:
Pomos multilaminados con 80 y 120 gramos.**Argentíнай MAGYAR HÍRLAP**Az argentíнай magyarok független folyóirata
Kiadó-szerkesztő: Haynalné Kessler Judit Zsuzsanna**Rovatvezető Bonczos Zsuzsanna**Szerkesztőségi iroda: Bonapartianné Graul Trixi
L. Monteverde 4251 - (1636) Olivos - Buenos Aires
Tel./Fax: (54-11) 4711-1242 amh.argentina@gmail.com<http://epa.oszk.hu/amh> <http://efolyoirat.oszk.hu/amh>www.argentinaimagyarhirlap.blogspot.com